

REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNI URED ZA REVIZIJU

**IZVJEŠĆE O OBAVLJENOJ REVIZIJI
PRETVORBE I PRIVATIZACIJE**

BADEL 1862, ZAGREB

Zagreb, veljača 2002.

S A D R Ź A J

1.	ZAKONSKA REGULATIVA	2
2.	OSNOVNI PODACI O DRUŠTVU	2
2.1.	Podaci o društvenom poduzeću	2
2.2.	Statusne i druge promjene	3
2.3.	Društva u vlasništvu Poduzeća	3
2.3.1.	Društva s ograničenom odgovornošću - vinarije	5
3.	REVIZIJA POSTUPKA PRETVORBE	9
3.1.	Odluka o pretvorbi	9
3.1.1.	Razvojni program	10
3.1.2.	Program pretvorbe	10
3.1.3.	Izveštaj Službe društvenog knjigovodstva Hrvatske	11
3.2.	Elaborat o procjeni vrijednosti Poduzeća	11
3.3.	Rješenje o pretvorbi	16
3.4.	Provedba programa pretvorbe	16
4.	PROMJENA VLASNIČKE STRUKTURE NAKON PRETVORBE	17
4.1.	Prodaja dionica uz popust	17
4.2.	Prodaja dionica bez popusta	19
4.3.	Prodaja dionica iz portfelja Fonda	19
4.4.	Dodjela dionica bez naknade iz portfelja Fonda	22
4.5.	Raspolaganje dionicama iz portfelja mirovinskih fondova	23
4.6.	Vlastite dionice	23
4.6.1.	Prodaja vlastitih dionica zaposlenicima	26
5.	VLASNIČKA STRUKTURA U VRIJEME OBAVLJANJA REVIZIJE	27
5.1.	Vlasnička struktura u vrijeme obavljanja revizije	27
5.2.	Podaci o poslovanju prema temeljnim financijskim izvještajima	28
5.2.1.	Isplata dividendi	30
5.3.	Raspolaganje pojedinim nekretninama koje su uključene u procjenu	32
5.4.	Osnivanje i poslovanje s vlasnički povezanim društvima	32
6.	Ocjena provedbe postupaka pretvorbe i privatizacije	34
6.1.	Ocjena postupka pretvorbe	34
6.2.	Ocjena postupaka privatizacije	35
7.	OČITOVANJE ZAKONSKOG PREDSTAVNIKA PRAVNE OSOBE	37

Klasa: 041-03/01-01/231

Urbroj: 613-01-02-02-7

Zagreb, 13. veljače 2002.

IZVJEŠĆE
O OBAVLJENOJ REVIZIJI PRETVORBE I PRIVATIZACIJE
DRUŠTVENOG PODUZEĆA BADEL 1862, ZAGREB

Na temelju odredbi Zakona o državnoj reviziji (Narodne novine 70/93, 48/95, 105/99 i 44/01) i Zakona o reviziji pretvorbe i privatizacije (Narodne novine 44/01) obavljena je revizija pretvorbe i privatizacije društvenog poduzeća Badel 1862 d.o.o., poduzeće za proizvodnju vina i jakih alkoholnih pića, osnivanje, financiranje i upravljanje, Zagreb.

Revizija je obavljena u razdoblju od 8. listopada 2001. do 13. veljače 2002.

Postupak revizije proveden je u skladu s revizijskim standardima Međunarodne organizacije vrhovnih revizijskih institucija - INTOSAI (Narodne novine 93/94) i Kodeksom profesionalne etike državnih revizora.

Postupak pretvorbe i privatizacije reguliraju sljedeći propisi:

- Zakon o pretvorbi društvenih poduzeća (Narodne novine 19/91, 45/92, 83/92, 16/93, 94/93, 2/94, 9/95),
- Zakon o trgovačkim društvima (Narodne novine 111/93, 34/99, 121/99),
- Zakon o privatizaciji (Narodne novine 21/96, 71/97, 73/00),
- Zakon o Agenciji Republike Hrvatske za restrukturiranje i razvoj (Narodne novine 18/90, 47/90, 52/90, 19/91, 29/91),
- Zakon o Hrvatskom fondu za razvoj (Narodne novine 18/90, 42/90, 19/91, 29/91),
- Zakon o Hrvatskom fondu za privatizaciju (Narodne novine 84/92, 70/93, 76/93, 19/94, 52/94, 87/96),
- Zakon o zabrani prijenosa raspolaganja i korištenja određenih nekretnina u društvenom vlasništvu na druge korisnike, odnosno u vlasništvo fizičkih i pravnih osoba (Narodne novine 53/90, 61/91, 25/93 i 70/93),
- Zakon o naknadi za imovinu oduzetu za vrijeme jugoslavenske komunističke vladavine (Narodne novine 92/96),
- Uredba o raspolaganju dionicama i udjelima koje je Hrvatski fond za privatizaciju stekao temeljem Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća (Narodne novine 94/95),
- Pravilnik o vrsti dokumenata koje je kupac dionica, udjela, stvari i prava dužan dostaviti Hrvatskom fondu za privatizaciju prilikom sklapanja ugovora o kupnji (Narodne novine 36/96),
- Pravilnik o dodjeli dionica bez naplate (Narodne novine 44/96, 1/97, 137/97, 6/98),
- Pravilnik o prodaji dionica, udjela, stvari i prava javnim prikupljanjem ponuda (Narodne novine 44/96) i
- Pravilnik o uvjetima i načinu zamjene dionica ili udjela (Narodne novine 44/96), te
- drugi zakoni i propisi.

2. OSNOVNI PODACI O DRUŠTVU

2.1. Podaci o društvenom poduzeću

Usklađivanjem radne organizacije Badel sa Zakonom o poduzećima, koncem 1989., ukinute su radne zajednice te su od postojećih devet osnovnih organizacija udruženog rada organizirana četiri poduzeća. Radna organizacija Badel postaje složeno poduzeće Badel, koje u svom sastavu ima sljedeća poduzeća:

- Badel-Vinoprodukt, Poduzeće za proizvodnju i promet vina i jakih alkoholnih pića, Zagreb, Vlaška 116,
- Badel, Poduzeće za proizvodnju bezalkoholnih pića, Zagreb,
- Badel, Industrija vrenja, Sesvete i
- Badel - Jamnica, Poduzeće za proizvodnju mineralnih voda, Jamnička kiselica.

Radnički savjet složenog poduzeća Badel i radnički savjet Badel-Vinoprodukta donijeli su u lipnju 1991., odluke o pripajanju složenog poduzeća Badel poduzeću Badel -Vinoprodukt, tako da je složeno poduzeće prestalo postojati. U srpnju 1991. izvršen je upis promjene imena poduzeća Badel -Vinoprodukt u Badel 1862 d.o.o.

Badel 1862 d.o.o., poduzeće za proizvodnju vina i jakih alkoholnih pića, osnivanje, financiranje i upravljanje, Zagreb, Vlačka 116 (dalje u tekstu: Poduzeće), samostalno posluje od 30. srpnja 1991. Poduzeće je upisano u sudski registar pri Okružnom privrednom sudu u Zagrebu na registarskom ulošku, broj 1-3577, broj upisa Fi-8565/91 od 30. srpnja 1991. Djelatnost Poduzeća je proizvodnja vina i jakih alkoholnih pića, osnivanje, financiranje, upravljanje, trgovinske usluge te uvozno-izvozni poslovi.

Poduzeće je u svom sastavu imalo 15 društava s ograničenom odgovornošću. Od 15 društava s ograničenom odgovornošću, 12 ima sjedište u Hrvatskoj. Druga društva imaju sjedišta u Sloveniji, Bosni i Hercegovini te Makedoniji.

Na dan 31. prosinca 1991., Poduzeće je imalo 1 043 zaposlenika.

Organi upravljanja su upravni odbor i direktor. U vrijeme donošenja odluke o pretvorbi (veljača 1993.), predsjednik upravnog odbora bio je Krunoslav Čović, dok je direktor Poduzeća bio Frane Matulić.

Ukupni prihodi ostvareni su u 1991. u iznosu 2.905.341.000.- HRD, dok su rashodi ostvareni u iznosu 2.866.093.000.- HRD. Vrijednost aktive, odnosno pasive na dan 31. prosinca 1991. iznosila je 2.678.243.000.- HRD ili 48.695.327.- DEM (prema srednjem tečaju Narodne banke Hrvatske na dan 1. siječnja 1992., 1 DEM=55.- HRD).

2.2. Statusne i druge promjene

Statut dioničkog društva Badel 1862, usvojen je na osnivačkoj skupštini održanoj 17. travnja 1993. Usvajanjem statuta na skupštini dioničkog društva, održanoj 30. lipnja 1994., prestaje važiti statut donesen 17. travnja 1993. Izmjene i dopune statuta donesene su 20. prosinca 1994., kada je izrađen i pročišćeni tekst statuta.

Odlukama glavne skupštine (od 18. lipnja 1996., 30. lipnja 1997., 23. lipnja 1998., 7. srpnja 1999., 4. rujna 2000. i 25. srpnja 2001.), izmijenjene su pojedine odredbe statuta koje se odnose na predmet poslovanja društva, broj članova uprave i nadzornog odbora, te njihove ovlasti.

Odlukom skupštine od 30. lipnja 1997., izmijenjene su odredbe o temeljnom kapitalu, u skladu s rješenjem Hrvatskog fonda za privatizaciju od 10. listopada 1996., te je temeljni kapital sa 75.658.900,- DEM smanjen na 75.210.600,- DEM.

Na temelju ugovora o pripajanju od 8. prosinca 1997. i odluke glavne skupštine od 20. prosinca 1997., dioničkom društvu Badel 1862 pripojeno je društvo s ograničenom odgovornošću Badel Proizvodnja.

2.3. Društva u vlasništvu Poduzeća

Upravni odbor Poduzeća donio je 26. svibnja 1992., odluku o prihvaćanju nove organizacije, u okviru kojeg je osnovano 13 društava s ograničenom odgovornošću sa sjedištem u Hrvatskoj, od čega je 6 vinarija, a ostalih 7 su društva različitih djelatnosti.

Pregled drugih društava po djelatnostima daje se u tablici u nastavku.

DRUŠTVA U VLASNIŠTVU PODUZEĆA BADEL 1862

u DEM

NAZIV	DATUM OSNIVANJA I % VLASNIŠTVA	IZNOS POSLOVNOG UDJELA	STATUSNE PROMJENE
Badel Proizvodnja d.o.o.	19. lipnja 1992. s 100% udjelom vlasništva	3.556.271,-	- u veljači 1994., pripojene vinarije - u prosincu 1997., pripojeno Badelu 1862 d.d.
Badel Trgovina d.o.o.	1. lipnja 1992. s 100% udjelom vlasništva	1.183.373,-	- u prosincu 1994., pripojeno Badelu 1862 d.d.
Badel International d.o.o.	24. lipnja 1992. s 100% udjelom vlasništva	5.655,-	- u prosincu 1994. pripojeno Badelu 1862 d.d.
Badel Ekonomski i informatički centar d.o.o.	10. lipnja 1992. s 100% udjelom vlasništva	315.403,-	- u siječnju 1994. pripojeno Badel Trgovini
Badel Marketing d.o.o.	24. lipnja 1992. s 100% udjelom vlasništva	1.042,-	- u srpnju 1993. pripojeno Badelu 1862 d.d.
Badel Galerija d.o.o.	21. veljače 1992. s 95% udjelom vlasništva	65.877,-	- u travnju 1998. likvidirano
Vinal Co d.o.o.	10. lipnja 1992. s 100% udjelom vlasništva	813,-	- usklađeno sa ZTD 26. prosinca 1995.
UKUPNO		5.128.434,-	

Temeljni ulozi navedeni u tablici, uneseni su u stvarima osim u društvu Vinal Co d.o.o., gdje je temeljni ulog uplaćen u novcu.

Nakon provedene pretvorbe, osnovano je društvo Badel Invest d.o.o., koje je upisano u sudski registar 30. prosinca 1994. Navedeno društvo likvidirano je u rujnu 1996.

Osim društava s ograničenom odgovornošću u Hrvatskoj, osnovana su društva u Bosni i Hercegovini i Makedoniji u prosincu 1991., a u Sloveniji u siječnju 1992.

Odlukom upravnog odbora od 26. svibnja 1992., prihvaćen je novi ustroj prema kojem bi Poduzeće poslovalo kao holding. Predviđeno je u okviru holdinga osnovati 13 društava s ograničenom odgovornošću, između kojih i 6 vinarija:

- Vinarija Daruvar d.o.o., sa 100% udjelom vlasništva i temeljnim kapitalom 81.930,- DEM u stvarima,
- Vinarija Vivodina d.o.o., sa 100% udjelom vlasništva i temeljnim kapitalom 147.465,- DEM u stvarima,
- Vinarija Svirče d.o.o., sa 100% udjelom vlasništva i temeljnim kapitalom 1.150,- DEM u stvarima,
- Vinarija Benkovac d.o.o., sa 100% udjelom vlasništva i temeljnim kapitalom 1.050.281,-DEM u stvarima,
- Križevački vinogradi d.o.o., sa 100% udjelom vlasništva i temeljnim kapitalom 439.389,- DEM u stvarima, te
- Vrbnička Žlahtina d.o.o., s 44% udjelom vlasništva i temeljnim kapitalom 131.477,- DEM, od čega 65,- DEM u novcu, a 131.412,- DEM u stvarima (od čega se 57.850,- DEM odnosi na Badel 1862).

Sva društva registrirana su u lipnju 1992., sa sjedištem u Zagrebu, Vlaška 116, kod Okružnog privrednog suda u Zagrebu.

Od početka 1994. do studenoga 1996., vinarije su bile u sastavu društva Badel Proizvodnja d.o.o., kao organizacijske jedinice bez statusa pravne osobe, a dotadašnja društva s ograničenom odgovornošću - vinarije izbrisane su iz sudskog registra. Odluka upravnog odbora društva Badel 1862 d.d., o pripajanju svih društava s ograničenom odgovornošću - vinarija osim vinarije Vrbnička Žlahtina, društvu Badel Proizvodnja d.o.o. (društvo u vlasništvu Badela 1862 d.d.) ne nalazi se u dokumentaciji Badel 1862, a iz odluke upravnog odbora društva Badel Proizvodnja d.o.o. vidljivo je da je prihvaćena reorganizacija društva Badela 1862 d.d. (dalje u tekstu: Društvo), na način da se društvu Badel Proizvodnja pripoje sve vinarije osim vinarije Vrbnička Žlahtina.

U studenome 1996., skupština društva Badel Proizvodnja d.o.o., donijela je izjave o osnivanju društava s ograničenom odgovornošću - vinarija: Vinarija Daruvar, Vinarija Benkovac i Križevački vinogradi. Nadzorni odbor Društva dao je prethodnu suglasnost za osnivanje svih vinarija kao društava s ograničenom odgovornošću sa 100% udjelom, dana 14. svibnja 1996., posrednim putem usvajajući program posebnih aktivnosti za 1996. u okviru kojeg je predviđeno osnivanje većeg broja društava s ograničenom odgovornošću. Svaka pojedina vinarija osnovana je s temeljnim kapitalom u iznosu 18.000,00 kn.

Od 1. siječnja 1997. vinarije posluju samostalno kao društva s ograničenom odgovornošću. Imovina je ostala u vlasništvu Društva, a koristile su je vinarije, bez naknade. Svoje proizvode prodavale su Društvu, a za prevladavanje trenutne likvidnosti zaključivani su ugovori o kratkoročnim pozajmicama.

postupka restrukturiranja imovine Društva, u dijelu proizvodnje vina i zadužio upravu da izradi elaborat restrukturiranja vlasništva u vinarijama. Prema zapisniku sa sjednice nadzornog odbora od 21. travnja 1998., utvrđeno je da je prihvaćena informacija o restrukturiranju imovine Društva, prema Elaboratu ekonomske isplativosti restrukturiranja vlasništva u vinarijama. Četiri dana prije navedene sjednice nadzornog odbora, odnosno 17. travnja 1998., objavljen je oglas o prodaji udjela i imovine koju su bez naknade koristile Vinarije Daruvar, Benkovac i Križevački vinogradi. Osnovni cilj Društva bio je restrukturiranje vlasništva, te unapređenje poslova proizvodnje grožđa i vina, koja će se obavljati u vinarijama. Ponude za kupnju pojedine lokacije, s navedenom kupoprodajnom cijenom, trebale su se podnijeti u roku osam dana od dana objave oglasa. Iz teksta oglasa nije razvidno tko je donio odluku o prodaji vinarija. Osnovana je i komisija za restrukturiranje sa zadaćom da prikupi ponude po objavi oglasa, te pripremi potrebnu dokumentaciju za zaključivanje ugovora o prodaji vinarija. Komisija za restrukturiranje nije sastavila zapisnik o izboru ponuditelja iz kojeg bi bilo vidljivo koliko je ponuda dostavljeno, kako su vrednovane te kako je odabrana najpovoljnija ponuda.

U lipnju 1998., dva mjeseca poslije objave oglasa o prodaji, a prije zaključivanja ugovora o prodaji, Uprava koju je činio jedan član donijela je odluku o prodaji nekretnina, pokretnina, osnivačkih udjela te vinograda (koji su bili na korištenju u vinarijama). Odlukom uprave, izabrani su kupci, utvrđena cijena, uvjeti i dinamika obročne otplate. Nadzorni odbor je dao suglasnost upravi za prodaju, na sjednici održanoj 23. lipnja 1998. Iz zapisnika s navedene sjednice, vidljivo je da su uprava i komisija za restrukturiranje razmotrili primljene ponude i utvrdili zajedničke elemente za prodaju.

U kolovozu 1998., u skladu s odlukom uprave i suglasnosti nadzornog odbora, nekretnine i pokretnine za proizvodnju vina što su ih vinarije koristile bez naknade, prodane su pravnim osobama - vinarijama (Vinarija Daruvar d.o.o., Vinarija Benkovac d.o.o. i Križevački vinogradi d.o.o.). Vinarija Nespeš (dio Vinarije Križevački vinogradi d.o.o.), prodana je fizičkoj osobi - Frani Matuliću (tada predsjednik nadzornog odbora Društva). Za svaku pojedinu vinariju zaključen je ugovor o prodaji nekretnina, ugovor o prodaji pokretnina, te ugovor o trajnom pravu korištenja vinograda. Za sve vinarije, osim za Vinariju Nespeš, koja nije imala svojstvo pravne osobe, zaključeni su i ugovori o prijenosu poslovnih udjela. Poslovni udjeli u vinarijama prodani su fizičkim osobama.

Ugovorima o prodaji nekretnina, pokretnina i trajnom prijenosu prava korištenja vinograda zaključenim 17. kolovoza 1998. koji se odnose na vinariju Daruvar, utvrđena je cijena u ukupnom iznosu 3.620.000,- DEM, od čega će se 80.000,- DEM platiti odmah po potpisu ugovora, a preostalih 3.540.000,- DEM u 20 polugodišnjih obroka. Prvi polugodišnji obrok dospijeva na naplatu u siječnju 2000., a posljednji u srpnju 2009. Iznos pojedinog obroka bez obračunane kamate, u prvih pet godina otplate iznosi 88.500,- DEM, a u sljedećih pet 265.500,- DEM.

Ugovorima o prodaji nekretnina, pokretnina i trajnom prijenosu prava korištenja vinograda zaključenim 17. kolovoza 1998. koji se odnose na vinariju Benkovac, utvrđena je cijena u ukupnom iznosu 2.500.000,- DEM, od čega će se 60.000,- DEM platiti odmah po potpisu ugovora, a preostalih 2.440.000,- DEM u 20 polugodišnjih obroka. Prvi polugodišnji obrok dospijeva na naplatu u siječnju 2000., a posljednji u srpnju 2009. Iznos pojedinog obroka bez obračunane kamate, u prvih pet godina otplate iznosi 85.400,- DEM, a u sljedećih pet 158.600,- DEM.

Ugovorima o prodaji nekretnina, pokretnina i trajnom prijenosu prava korištenja vinograda zaključenim 17. kolovoza 1998. što se odnose na vinariju Križevački vinogradi, utvrđena je cijena u

ukupnom iznosu 1.300.000,- DEM, od čega će se 50.000,- DEM platiti odmah po potpisu ugovora, a preostalih 1.250.000,- DEM u 20 polugodišnjih obroka. Prvi polugodišnji obrok dospijeva na naplatu u siječnju 2000., a posljednji u srpnju 2009. Iznos pojedinog obroka bez obračunane kamate, u prvih pet godina otplate iznosi 43.750,50 DEM, a u sljedećih pet 81.249,50 DEM.

Za sve navedene ugovore, na dospjele obroke, kupci su dužni platiti kamatu u visini eskontne stope, koja se obračunava na neotplaćeni iznos ugovorene cijene. U doba odgode plaćanja, tromjesečno se plaća kamata također u visini eskontne stope. Za zakašnjenje u plaćanju pojedinog obroka plaća se propisana zatezna kamata, a u slučaju zakašnjenja dva polugodišnja obroka, na naplatu dospijeva ukupan ugovoreni iznos.

Ugovorima o prodaji nekretnina, pokretnina i o trajnom prijenosu prava korištenja vinograda zaključenim 24. srpnja 1998. koji se odnose na vinariju Nespeš utvrđena je cijena u iznosu 290.000,- DEM, od čega je 5% u iznosu 14.500,- DEM trebalo platiti odmah po potpisu ugovora, a preostalih 95% u iznosu 275.500,- DEM u pet jednakih godišnjih obroka u iznosu 55.100,- DEM, s tim da prvi obrok dospijeva na naplatu koncem lipnja 1999. Uz svaki dospjeli obrok kupac je dužan platiti kamatu u visini eskontne stope, koja se obračunava na neotplaćeni iznos ugovorene cijene. U doba odgode plaćanja, nije utvrđena kamata. Za slučaj zakašnjenja s plaćanjem dva godišnja obroka, dospijeva na naplatu ukupan ugovoreni iznos.

Prema spomenutim ugovorima, određeno je da će urod grožđa roda 1998. u cijelosti pripasti stjecatelju, a neprodane zalihe vina zatečene na dan potpisivanja ugovora, vlasništvo su vinarije. Pri prodaji nekretnina i pokretnina nije obavljen popis imovine i njihovih izvora, već je iz knjigovodstvene evidencije Društva provedeno isknjižavanje.

Prema ugovorima, prodaja nekretnina, pokretnina i prijenosu prava korištenja vinograda, Vinariji Daruvar određena je u ukupnom iznosu 3.620.000,- DEM, što je za 395.700,- DEM više od elaboratom procijenjene vrijednosti kod pretvorbe, Vinariji Benkovac za 2.500.000,- DEM, što je za 1.074.000,- DEM manje u odnosu na procijenjenu vrijednost, te Križevačkim vinogradima (s Vinarijom Nespeš) za ukupno 1.590.000,- DEM, što je za 2.301.500,- DEM manje u odnosu na elaboratom procijenjenu vrijednost.

Radi teškoća u poslovanju i nedostatka likvidnih sredstava, Društvo je kreditiralo vinarije te su po potrebi zaključivani ugovori o kreditu. U razdoblju od 1998. do 2000. Društvo je odobrilo ukupno 22.586.473,53 kn kredita vinarijama (Vinariji Daruvar u iznosu 10.780.424,59 kn, Vinariji Benkovac u iznosu 7.586.878,86 kn, te Križevačkim vinogradima u iznosu 4.219.170,08 kn).

Po ugovorima o prodaji nisu izvršavana plaćanja, osim za Vinariju Nespeš, koja je prodana Frani Matuliću. Uvidom u knjigovodstvenu dokumentaciju, od ugovorenih 1.017.222,00 kn, plaćeno je 484.887,55 kn, što je u prosincu 2000. vraćeno kupcu nakon raskida ugovora o prodaji.

Zbog nemogućnosti samostalnog poslovanja vinarija i otplate kredita te ispunjavanja obveza po ugovorima o prodaji, Uprava Društva formirala je tijekom travnja 2000. projektne timove koji su bili dužni utvrditi činjenično stanje vezano za prodaju društava s ograničenom odgovornošću - vinarija.

Na temelju Odluke Nadzornog odbora od 4. srpnja 2000., Uprava Društva zaključila je Sporazume o raskidu ugovora o prodaji nekretnina, pokretnina i trajnog prijenosa prava korištenja vinograda za vinarije, u razdoblju od rujna do prosinca 2000.

Istodobno su zaključeni ugovori o preuzimanju gospodarskih cjelina kojima je određeno da se gospodarska cjelina sastoji od materijalne, nematerijalne i financijske imovine, obveza, potraživanja, zaliha i radnika. Ovim ugovorima nije utvrđena vrijednost nekretnina koje se preuzimaju, a dodatkom ugovora, zaključenim 30. travnja 2001., drugi dijelovi gospodarske cjeline iskazani su vrijednosno.

Prije zaključivanja ugovora, odnosno dodatka ugovoru o preuzimanju gospodarske cjeline nije obavljen popis imovine i njihovih izvora, osim za vinariju Nespeš, već je preuzimanje izvršeno na temelju knjigovodstvenih evidencija vinarija.

U tablici broj 2 dan je prikaz dijelova gospodarskih cjelina u skladu sa zaključenim ugovorima o preuzimanju.

Tablica broj 2

DIJELOVI GOSPODARSKIH CJELINA U SKLADU S UGOVORIMA O PREUZIMANJU
u kn

OPIS	VINARIJE			UKUPNO
	DARUVAR	BENKOVAC	KRIŽEVAČ KI VINOGRAD I	
Obveze	16.840.251,1 1	6.083.240,17	2.164.555,20	25.088.046,48
Potraživanja	3.333.600,75	1.563.348,31	183.548,09	5.080.497,15
Zalihe	6.004.158,47	3.680.866,78	94.465,86	9.779.491,11
Materijalna imovina u pripremi	5.598.295,48	149.000,00	-	5.747.295,48
Financijska imovina	182.944,66	-	-	182.944,66
Gubitak	1.721.251,75	690.025,08	1.886.541,25	4.297.818,08
Broj radnika	48	46	16	110

U knjigovodstvenoj evidenciji Društva, prije prodaje vinarija, iskazana su potraživanja prema vinarijama u ukupnom iznosu 27.614.533,48 kn (Vinariji Daruvar u iznosu 12.733.481,00 kn, Vinariji Benkovac u iznosu 10.347.182,12 kn, te Križevačkim vinogradima u iznosu 4.533.870,36 kn). Radi neizvjesnosti naplate ovih potraživanja, u 1999. izvršen je ispravak potraživanja na teret poslovnih rashoda Društva (na računu 739003) u iznosu 27.614.533,48 kn.

Tijekom 2000. od vinarija su kupljeni proizvodi u ukupnom iznosu 19.623.634,83 kn (od Vinarije Daruvar u iznosu 12.053.691,30 kn, Vinarije Benkovac u iznosu 3.308.879,42 kn te od Križevačkih vinograda u iznosu 4.261.064,11 kn), koje Društvo nije platilo. U knjigovodstvenoj evidenciji za 2000. izvršena je kompenzacija na način da je 19.623.634,83 kn evidentirano kao prihod

iz prethodnih godina (na računu 783000). Evidentiranjem poslovnih događaja na navedeni način 7.990.898,65 kn otpisano je na teret poslovnih rashoda Društva, o čemu je Uprava donijela odluku 9. siječnja 2001.

U 2001. izvršeno je evidentiranje obveza, potraživanja, zaliha, materijalne imovine u pripremi, financijske imovine, te gubitka prema iznosima navedenim u tablici broj 2, a na temelju knjigovodstvenih evidencija i financijskih izvještaja vinarija za 2000. Od ukupnih obveza u iznosu 25.088.046,48 kn, koje je Društvo preuzelo od vinarija, obveze prema Društvu iznosile su 6.140.095,59 kn (od Vinarije Daruvar 4.126.336,47 kn, od Vinarije Benkovac 523.016,26 kn te od Križevačkih vinograda 1.490.742,86 kn).

3. REVIZIJA POSTUPKA PRETVORBE

3.1. Odluka o pretvorbi

Na temelju odredbi članka 10. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, upravni odbor Poduzeća, na sjednici održanoj 25. lipnja 1992. donio je Odluku o pretvorbi društvenog poduzeća Badel 1862 d.o.o. (dalje u tekstu: Odluka) u dioničko društvo.

Odluka je dostavljena 29. lipnja 1992. Agenciji Republike Hrvatske za restrukturiranje i razvoj (dalje u tekstu: Agencija). U skladu s odredbama članka 11. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, uz Odluku je dostavljena sva potrebna dokumentacija.

Nakon obavljene analize dostavljene dokumentacije, Agencija je uputila Poduzeću određene primjedbe koje su se odnosile na procjenu nekretnina i opreme, vlasničke odnose te na iskazivanje pojedinih bilančnih pozicija. Poduzeće je prihvatilo primjedbe Agencije, te je upravni odbor donio 2. veljače 1993., Odluku o izmjenama i dopunama Odluke. Članovi upravnog odbora u trenutku donošenja Odluke o izmjenama i dopunama bili su: Krunoslav Čović - predsjednik, te članovi Zvonimir Paić, Miljenko Rebić, Goran Hanžek i Višnja Ruven. Prema navedenoj Odluci o izmjenama i dopunama Odluke, Poduzeće se pretvara u dioničko društvo:

- prodajom idealnog dijela poduzeća (putem prodaje dionica s popustom i bez popusta),
- prijenosom neprodanog dijela dionica fondovima.

Također je navedeno, da će Društvo poslovati pod nazivom Badel 1862, proizvodnja vina i jakih alkoholnih pića, osnivanje, financiranje i upravljanje, dioničko društvo, Zagreb, odnosno pod skraćenim nazivom: Badel 1862 d.d., Zagreb.

Temeljni kapital društva jednak je procijenjenoj vrijednosti Poduzeća, utvrđenoj elaboratom o procjeni i njegovoj dopuni i iznosi 48.043.401.000.- HRD ili 75.658.900.- DEM. Dijeli se na 756 589 dionica koje glase na ime i donositelja. Nominalna vrijednost dionice je 100,- DEM ili 63.500.- HRD (prema tečaju na dan izdavanja rješenje o pretvorbi, 10. veljače 1993., 1,- DEM = 635.- HRD). U procijenjenu vrijednost društvenog kapitala uključeni su i objekti na privremeno okupiranom području

po knjigovodstvenoj vrijednosti u iznosu 2.645.029.000.- HRD, odnosno 4.165.400,- DEM (prema tečaju 1,- DEM = 635.- HRD), te nacionalizirana i konfiscirana imovina procijenjene vrijednosti 3.609.213.000.- HRD odnosno 5.683.800,- DEM (prema tečaju 1,- DEM = 635.- HRD). Vrijednost stanova na kojima postoji stanarsko pravo nije procjenjivana.

Odlukom o izmjenama i dopunama Odluke o pretvorbi društvenog poduzeća, utvrđeno je da će se osobama iz članka 5. stavak 1. točka 1. i 2. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, odnosno zaposlenima i ranije zaposlenima te kooperantima u poljoprivrednoj proizvodnji, ponuditi na upis odnosno prodaju 50% procijenjene vrijednosti društvenog kapitala, uz popust i mogućnost obročne otplate na rok od 5 godina. Pravo na kupnju dionica s osobnim popustom od 20% i dodatnim 1% za svaku godinu radnog staža ograničeno je do iznosa dinarske protuvrijednosti 20.000,- DEM. Preostali dio procijenjene vrijednosti društvenog kapitala (drugih 50%) mogu bez popusta upisati osobe iz članka 5. stavak 1. točka 1. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća. Neupisane i neprodane dionice prenose se fondovima u skladu s odredbama Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća.

3.1.1. Razvojni program

U skladu s odredbama članka 11. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, poduzeća su bila obvezna izraditi razvojni program. Poduzeće je u svibnju 1992. izradilo "Dugoročnu razvojnu strategiju 1992-2000". Strategiju je izradio Savjet za razvoj u sastavu: Fedor Rocco, Višnja Ruven, Ivica Devčić i Vlado Ravlić. Kao temeljna djelatnost, određena je proizvodnja i promet jakih alkoholnih pića i vina. Dokument sadrži poslovne podatke o proizvodnim mogućnostima (osnovni proizvodi, kapaciteti), plan investicija za 1993., broj zaposlenih i strategiju izvoza.

Razvojni program Poduzeća ne sadrži sve podatke određene Uputama za provedbu članka 11. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, odnosno organizacijska i razvojna rješenja, ocjenu izvodljivosti, rješenja za zaštitu okoliša i financijske pokazatelje. Uputama za provedbu članka 11. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, određeno je da razvojni program mora sadržavati: analizu razvojnih mogućnosti i sposobnosti poduzeća, analizu tržišta, tehnološko tehničke mogućnosti, organizacijska i razvojna rješenja, ocjenu izvodljivosti, rješenja za zaštitu čovjekove okoline i financijske pokazatelje.

3.1.2. Program pretvorbe

Upravni odbor Poduzeća donio je 25. lipnja 1992. Program pretvorbe Badela 1862 d.o.o. (dalje u tekstu: Program) u dioničko društvo. Odluka o izmjeni Programa donesena je 2. veljače 1993., na sjednici upravnog odbora. Izmjena Programa pretvorbe donesena je u skladu s Uputama za provedbu članka 11. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, odnosno sadrži opće podatke o poduzeću, način pretvorbe, vrijednost poduzeća, uvjete stjecanja dionica i popust, nominalnu vrijednost i broj dionica te druge pojedinosti koje su od važnosti za postupak pretvorbe.

Izmjena Programa pretvorbe sastavni je dio Odluke o izmjeni i dopuni Odluke o pretvorbi društvenog poduzeća i stupa na snagu danom donošenja, a primjenjuje se od dana konačnosti rješenja Agencije, kojim se daje suglasnost na namjeravanu pretvorbu.

3.1.3. Izvještaj Službe društvenog knjigovodstva Hrvatske

Postupak utvrđivanja zakonitosti i realnosti godišnjeg obračuna obavila je Služba društvenog knjigovodstva Hrvatske, Podružnica Zagreb, na temelju članka 11. stavak 1. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća. Proveden je u razdoblju od 14. travnja do 4. svibnja 1992., u skladu s Programom postupaka za utvrđivanje zakonitosti i realnosti godišnjih obračuna i drugim postupcima ocjene. Pri tome nije obavljen postupak utvrđivanja zakonitosti i realnosti na početnim stanjima na dan 1. siječnja 1991.

Na temelju provjere bilančnih pozicija i njihovog činjeničnog stanja, utvrđeno je da je godišnji obračun za 1991. iskazan u skladu s propisanim računovodstvenim standardima. Iz navedenog proizlazi da se procjena vrijednosti Poduzeća mogla obaviti po metodama koje se temelje na knjigovodstvenim vrijednostima.

3.2. Elaborat o procjeni vrijednosti Poduzeća

U skladu s odredbama članka 11. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća i Uputa za provedbu navedenog članka, društvo Kifar d.o.o., Gruška 22, Zagreb, izradilo je u lipnju 1992., elaborat o procjeni vrijednosti Poduzeća. U postupku procjene sudjelovali su i predstavnici Poduzeća na području nekretnina, opreme i ekonomsko-financijskih poslova.

Poduzeće Kinding p.o., Zagreb, Trg J. F. Kennedyja 11, izradilo je elaborat o procjeni nekretnina sa stanjem na dan 31. prosinca 1991. Elaborat je završen u lipnju 1992., a dopune elaborata u studenom 1992.

Procjenu vrijednosti strojarских sredstava i opreme obavio je Zavod za vještačenja, iz Zagreba, Trg bana Josipa Jelačića 1/1, odnosno procjenitelji - sudski vještaci.

Elaboratom o procjeni, vrijednost Poduzeća procijenjena je u iznosu 3.741.625.000.-HRD, što primjenom tečaja za 1,- DEM = 55.- HRD iznosi 68.029.500,- DEM.

Vrijednosti tri poduzeća u inozemstvu nisu uključene u procijenjenu vrijednost.

U tablici u nastavku daje se pregled knjigovodstvene i procijenjene vrijednosti.

Tablica broj 3

12

PREGLED KNJIGOVODSTVENE I PROCIJENJENE VRIJEDNOSTI

u 000 HRD

Redni broj	NAZIV	Knjigovodstve na vrijednost	Procijenjena vrijednost	Procijenjena vrijednost
------------	-------	-----------------------------	-------------------------	-------------------------

		na dan 31. prosinca 1991.	(osnovni elaborat o procjeni)	nakon korekcije Agencije
A	AKTIVA	2.618.884.-	5.033.026.-	5.452.640.-
1.	Nematerijalna ulaganja	1.137.-	1.137.-	1.137.-
2.	Materijalna ulaganja	1.223.961.-	2.954.488.-	3.374.102.-
3.	Dugoročna financijska ulaganja	46.341.-	58.047.-	58.047.-
4.	Zalihe	423.089.-	858.681.-	858.681.-
5.	Kratkoročna potraživanja	802.782.-	1.054.956.-	1.054.956.-
6.	Kratkoročna financijska ulaganja	21.484.-	5.627.-	5.627.-
7.	Druga kratkoročna potraživanja	3.759.-	3.759.-	3.759.-
8.	Vrijednosni papiri i novčana sredstva	96.331.-	96.331.-	96.331.-
B	OBVEZE	1.430.853.-	1.291.401.-	1.291.401.-
1.	Dugoročna rezerviranja	303.001.-	177.700.-	177.700.-
2.	Dugoročne obveze	30.950.-	79.045.-	79.045.-
3.	Kratkoročne obveze	992.914.-	930.668.-	930.668.-
4.	Kratkoročne financijske obveze	89.409.-	89.409.-	89.409.-
5.	Druge kratkoročne obveze	14.579.-	14.579.-	14.579.-
VRIJEDNOST (A-B)		1.188.031.-	3.741.625.-	4.161.239.-

Osnovicu za izračunavanje knjigovodstvene i procijenjene vrijednosti Poduzeća činila je bilanca stanja na dan 31. prosinca 1991. Knjigovodstvena vrijednost Poduzeća iznosi 1.188.031.000.- HRD, odnosno 21.600.564.- DEM (prema tečaju 1,- DEM = 55.- HRD), a izračunana je na način da su od ukupne aktive u iznosu 2.618.884.000.- HRD oduzete obveze u ukupnom iznosu 1.430.853.000.- HRD.

Kod utvrđivanja procijenjene vrijednosti Poduzeća, pojedinačnim procjenama stavaka iz bilance stanja, analizirane su i obuhvaćene sve stavke aktive i obveza. Ukupna vrijednost imovine procijenjena je u iznosu 5.033.026.000.- HRD. Istodobno su obveze procijenjene u iznosu 1.291.401.000.- HRD. Procijenjena vrijednost Poduzeća iznosi 3.741.625.000.- HRD ili 68.029.500.- DEM.

13

Građevinski objekti imali su relativno niski stupanj otpisanosti od 45%, što je utjecalo na procjenu, čime je procijenjena vrijednost građevinskih objekata povećana s knjigovodstvene vrijednosti 678.936.000.- HRD na 1.687.360.000.- HRD. Kod procjene vrijednosti opreme vodilo se računa o stupnju istrošenosti i tehničkoj zastarjelosti, te je korištena analitička metoda i ocjena stanja. Tako je vrijednost opreme procijenjena na 511.797.000.- HRD. Knjigovodstvena vrijednost zaliha iznosila je 423.089.000.- HRD, a procijenjena je na 858.681.000.- HRD. Zbog visoke inflacije, starih zaliha i

velikog asortimana repromaterijala, primijenjena je metoda izračunavanja prosječnog vremena zadnje nabave i putem tečaja DEM izvršeno je preračunavanje zaliha materijala, pričuvnih dijelova i sitnog inventara. Knjigovodstvena vrijednost zaliha nedovršene proizvodnje povećana je koeficijentom porasta cijena sirovina i dodavanjem drugih fiksnih troškova, a za zalihe gotovih proizvoda izvršeno je preračunavanje na prodajne cijene.

Nakon primjedbi koje je uputila Agencija, napravljena je Dopuna elaborata, 29. siječnja 1993., kojom je procijenjena vrijednost sa 68.029.500.- DEM (3.741.625.000.- HRD) povećana na 75.658.900.- DEM (4.161.239.500.- HRD). Razlika od 7.629.400,- DEM odnosi se na:

- građevinske objekte	6.178.050.- DEM,
- materijalna ulaganja u pripremi	698.900.- DEM,
- opremu	752.450.- DEM.

U elaboratu je iskazana ekonomska ili poslovna vrijednost Poduzeća u iznosu 40.645.000,- DEM, koja se temelji na dinamičkom pristupu.

Fond je u obnovi postupka po službenoj dužnosti, a na temelju članka 250. i 255. Zakona o općem upravnom postupku, 10. listopada 1996., izdao Rješenje kojim se mijenja Rješenje Agencije od 10. veljače 1993. Prema novom Rješenju, procijenjena vrijednost Poduzeća umanjena je za 448.300,- DEM te je iznosila 75.210.600,- DEM, odnosno 267.749.736,00 kn, prema srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan donošenja rješenja 1,- DEM=3,56 kn. Do umanjnja vrijednosti u iznosu 448.300,- DEM došlo je zbog smanjenja vrijednosti nekretnine u Benkovcu u iznosu 591.400,- DEM i povećanja vrijednosti za nekretninu u Zagorskoj ulici u Zagrebu u iznosu 143.100,- DEM.

Novoutvrđena vrijednost pogona u Benkovcu procijenjena je u iznosu 3.574.000,- DEM ili 12.723.440,00 kn (prema tečaju 1,- DEM = 3,56 kn), dok je u elaboratu bila iskazana po knjigovodstvenoj vrijednosti u iznosu 4.165.400,- DEM ili 2.645.029.000.- HRD. Novoutvrđena vrijednost obuhvaća nekretnine u iznosu 2.200.130,- DEM, opremu u iznosu 791.750,- DEM te trajne nasade u iznosu 582.120,- DEM.

Istodobno je izvršena rezervacija u Fondu, za nekretnine u Benkovcu, u iznosu 80.500,- DEM ili 286.580,00 kn, iz razloga što za zemljište k.č. 2288/2 k.o. Benkovac, površine 5 375 m² nisu dostavljeni dokazi o vlasništvu ili pravu korištenja.

Nekretnina - skladište u Zagrebu, Zagorska ulica b.b., nije bila obuhvaćena elaboratom o procjeni, te je naknadnom procjenom utvrđena vrijednost nekretnine u iznosu 143.100,- DEM ili 509.436,00 kn.

- Procjena vrijednosti nekretnina

Procjena vrijednosti nekretnina provedena je na temelju pregleda izgrađenih objekata, podataka o tržišnoj vrijednosti građevinskog zemljišta i troškovima pripreme, uputstva o načinu utvrđivanja građevinske vrijednosti ekspropiriranih objekata, važećih građevinskih propisa i normativa Republike Hrvatske, te postupaka procjene vrijednosti nekretnina. Procijenjena vrijednost nekretnina prema dopuni elaborata iznosila je 44.533.453,- DEM, odnosno 2.449.340.000.- HRD. Predmet procjene bile

su nekretnine (poslovni prostori i višegodišnji nasadi) na sljedećim lokacijama: Vlaška, Žitnjak i Borongaj u Zagrebu, te u Začretju, Križevcima, Zelini, Nespešu, Daruvaru, Vivodini, Svirču i Benkovcu. Za svaku nekretninu na navedenim lokacijama, procjenitelj je na temelju podataka o vlasništvu na nekretninama (iz uvida u izvadak iz zemljišnih knjiga) obavio procjenu vrijednosti nekretnina, uključujući zemljište, priključke i objekte.

Građevinsko zemljište procijenjeno je na temelju podataka o tržišnoj vrijednosti i površine parcele prema zemljišnim knjigama. Priključci na komunalnu infrastrukturu kao i njeno financiranje, procijenjeni su na temelju stvarnih troškova. Sadašnja vrijednost objekata procijenjena je na temelju stvarnog stanja, uzimajući u obzir starost i trošnost pojedinih dijelova (građevinski, obrtničko-završni i instalaterski radovi). Vanjsko uređenje lokacije procijenjeno je na temelju stvarnih troškova (prema cijenama radova i materijala) uzimajući u obzir starost i trošnost pojedinih dijelova infrastrukture.

Predmetom procjene bile su i nekretnine na lokacijama Vlaška 116, Zagreb, upisane u z.k. ul. broj 2529 k.o. Grad Zagreb i Borongaj, Zagreb, upisane u z.k. ul. broj 23466 k.o. Grad Zagreb, koje su pored Poduzeća koristili i društva Badel-Jamnica, Badel-Sesvete i Badel-Bap, slijednici prijašnje RO Badel. Prema zemljišno knjižnim izvadcima, vlasništvo na navedenim nekretninama bilo je upisano na Poduzeće. Uvidom u ugovore kojima se rješavaju međusobni imovinski odnosi, koji su preostali kao neriješeni nakon razdvajanja RO Badel na četiri odvojene pravne osobe, utvrđeno je da Poduzeću pripada neizgrađeno građevinsko zemljište u Rijeci. Uvidom u zemljišno-knjižni izvadak od 4. studenoga 1993. i Rješenje Općinskog suda u Rijeci, Z 3293/73 od 2. listopada 1973., utvrđeno je da se radi o pašnjaku i građevinskom zemljištu ukupne površine 8 502 m², upisanom na z.k. ul. broj 341, k.o. Škrljevo. Iz dokumenata nije razvidno kolika je površina građevinskog zemljišta. Nekretnine su uknjižene kao društveno vlasništvo na korištenju kod poduzeća Marijan Badel, Zagreb, Vlaška 116 (prednik Društva). Građevinsko zemljište nije uključeno u procjenu vrijednosti Poduzeća. Navedena nekretnina nije evidentirana u poslovnim knjigama.

Odredbom članka 47. Zakona o privatizaciji, određeno je da dionice, udjeli, stvari i prava koji nisu procijenjeni u vrijednosti društvenog kapitala pravne osobe na temelju Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, prenose se Fondu, ako ne postoje razlozi za obnovu postupka.

Nekretnine na lokaciji Benkovac nisu bile procijenjene elaboratom kao ni dopunom elaborata (u vrijeme procjene to je područje bilo privremeno okupirano), pa su u procjenu uključene nekretnine prema knjigovodstvenoj vrijednosti u iznosu 4.651.109,- DEM. Iz Dodatka uz godišnji obračun za 1991. o evidentiranim sredstvima na privremeno nedostupnom teritoriju, razvidno je da knjigovodstvena vrijednost, pored ostaloga, sadržava vrijednost zemljišta u iznosu 1.024.909,- DEM, od čega se na građevinsko i neizgrađeno građevinsko zemljište odnosi 357.273,- DEM, a na poljoprivredno zemljište 667.636,- DEM. Poljoprivredno zemljište prema odredbama članka 2. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, ne ulazi u društveni kapital.

15

Elaboratom o procjeni vrijednosti nekretnina nije obuhvaćena nekretnina na lokaciji u Zagrebu, Zagorska ulica b.b. (zemljište i zgrada-skladište) iz razloga što Poduzeće nije bilo u mogućnosti dokazati vlasništvo. U rujnu 1996. obavljena je procjena navedene nekretnine u iznosu 143.093,29 DEM odnosno 510.843,06 kn.

Rješenjem Fonda od 10. listopada 1996., a u obnovi postupka po službenoj dužnosti, nekretnine u Benkovcu i u Zagorskoj ulici u Zagrebu, uključene su po procijenjenoj vrijednosti te je došlo promjene vrijednosti temeljnog kapitala.

Podaci navedeni u Rješenju Fonda o nekretninama od 18. studenoga 1996., odgovaraju podacima iz zemljišno-knjižnih izvadaka iz elaborata, osim za nekretninu u z.k. ul. broj 420 k.o. Potočani k.č. broj 1354/2, koja je u zemljišnim knjigama iskazana u površini od 549 čhv, a u Rješenju u površini od 549 m². Iz navedenog proizlazi razlika od 1 422 m² (1 hvat = 3,59 m²), što vrijednosno iznosi 28.440,- DEM (1 m² = 20,- DEM), za koju vrijednost je umanjena procijenjena vrijednost navedene nekretnine, odnosno procijenjena vrijednost Poduzeća.

U procjenu je uključena imovina koju je Poduzeće steklo na temelju ugovora o prijenosu osnovnih sredstava i sporazuma o prijenosu osnovnih sredstava, uz naknadu.

U z.k. ul. 297 k.o. Psarjevo uknjižene su, pored ostalih, i zemljište na k.č. broj 879 površine 3 521 m² i k.č. broj 867/5 površine 381 m², odnosno ukupno 3 902 m². Na zemljištu su izgrađeni sljedeći objekti: zgrada stare škole, zidane garaže, zidana zgrada i drvena zgrada. Druge katastarske čestice upisane u z.k. ul. 297 k.o. Psarjevo, nisu procijenjene iz razloga što se radi o poljoprivrednom zemljištu.

Pravo upravljanja i korištenja nekretnina (zgrada stare škole u Nespešu s pripadajućim prostorom) na k.č. broj 879, Poduzeće je steklo na temelju ugovora o prijenosu osnovnih sredstava uz naknadu zaključenog 31. kolovoza 1987., između prijašnje Samoupravne interesne zajednice odgoja i osnovnog obrazovanja i društvene brige o djeci predškolskog uzrasta, Zelina i Badel-Vinoprodukta, Zagreb.

Nekretninu (klijet s prostorom) na k.č. broj 867/5, Poduzeće je steklo na temelju sporazuma o prijenosu osnovnih sredstava uz naknadu, zaključenog 8. lipnja 1987., između društva Trudbenik, Sveti Ivan Zelina i Badel-Vinoprodukta (prednik Poduzeća).

U Uredu za imovinsko pravne poslove Zagrebačke županije u Svetom Ivanu Zelini, vodi se postupak, pod brojem UP/II-943-06/97-01/24,4,32,48 za povrat oduzete imovine odnosno za naknadu. Održane su dvije rasprave, a Društvo je po zahtjevu voditelja postupka u spis dostavilo svu traženu dokumentaciju iz koje se vidi kako je steklo nekretnine u Nespešu, te kako je došlo u posjed zemljišta na kojem se nalaze nasadi vinograda.

- Procjena vrijednosti opreme

Temelj za procjenu vrijednosti opreme bio je popis imovine na dan 31. prosinca 1991. U procjenu vrijednosti opreme uključeno je više elemenata kao što su: važeće tržišne cijene, funkcionalna sposobnost, način održavanja, starost i kvaliteta. Vrijednost opreme koja nije bila tržišno zastupljena u vrijeme procjene, utvrđena je na temelju cijena slične opreme.

16

Dopunom osnovnog elaborata o procjeni, procijenjena vrijednost opreme iznosila je 10.057.840,- DEM, odnosno 553.181.200,- HRD.

3.3. Rješenje o pretvorbi

Agencija je, nakon prihvaćenih dopuna i obrazloženja, 10. veljače 1993., donijela Rješenje broj 01-02/92-06/483, kojim je dala suglasnost na namjeravanu pretvorbu, utvrđenu izmjenama i dopunama odluke i izmjenama programa pretvorbe. Rješenje je doneseno u zakonskom roku, u skladu sa Zakonom

o pretvorbi društvenih poduzeća.

Prema navedenom Rješenju, Poduzeće se pretvara u dioničko društvo s procijenjenom vrijednosti društvenog kapitala u iznosu 48.043.401.000.- HRD, odnosno protuvrijednost 75.658.900,- DEM (prema tečaju na dan izdavanja rješenja o pretvorbi, 10. veljače 1993., 1,- DEM = 635.- HRD).

Objekti na privremeno okupiranom području uključeni su u procjenu po knjigovodstvenoj vrijednosti u iznosu 4.165.400,- DEM (2.645.029.000.- HRD), a za navedeni iznos rezervirane su dionice Hrvatskom fondu za razvoj do mogućnosti procjene. Na ime osiguranja naknade prijašnjim vlasnicima nekretnina, zabranjeno je raspolaganje dijelom procijenjene vrijednosti društvenog kapitala u iznosu 5.683.800,- DEM (3.609.213.000.- HRD), a za navedeni iznos rezervirane su dionice u Hrvatskom fondu za razvoj.

3.4. Provedba programa pretvorbe

Na temelju Odluke o izmjenama i dopunama odluke o pretvorbi od 2. veljače 1993. i rješenja Agencije od 10. veljače 1993., Poduzeće je, 20. veljače 1993., putem glasila objavilo poziv za upis i kupnju dionica, sa svim potrebnim elementima. Sve osobe koje su po Zakonu o pretvorbi društvenih poduzeća, imale pravo na kupnju dionica pozvane su na upis i to u razdoblju od 22. do 26. veljače 1993. zaposleni, ranije zaposleni i kooperanti, a zaposleni u pravnim osobama koje rade sredstvima u društvenom vlasništvu u razdoblju od 1. do 5. ožujka 1993.

Kandidati za kupnju dionica upisali su ukupno 408 663 dionica i to: 319 223 s popustom (od čega 27 538 jednokratnom uplatom) i 89 440 bez popusta (1 940 jednokratnom uplatom).

Nije prodano 249 434 dionica i to: 59 071 dionica uz popust, te 190 363 dionica bez popusta. Navedeni broj dionica prenesen je u portfelj fondova:

- Fondu 2/3 što iznosi	166 289 dionica,
- Republičkom fondu mirovinskog i invalidskog osiguranja radnika Hrvatske	58 201 dionica,
- Republičkom fondu mirovinskog i invalidskog osiguranja individualnih poljoprivrednika Hrvatske	24 944 dionice.

U Fondu je zadržano 41 654 dionica na ime vrijednosti kapitala na privremeno okupiranom području, te 56 838 dionica rezerviranih za imovinu prijašnjih vlasnika, te zajedno s prenesenim dionicama Fond je imao 264 781 dionica.

17

Dioničari su uplatili sredstva, na ime otplate prvog obroka, u ukupnom iznosu 1.269.509.851.- HRD u roku. Uplata je izvršena prema tečaju Narodne banke Hrvatske na dan izdavanja rješenja Agencije (10. veljače 1993.), 1,- DEM = 635.- HRD.

Prema rješenju Okružnog privrednog suda od 22. travnja 1993., u sudski registar upisana je promjena oblika organiziranja pretvorbom društvenog poduzeća u dioničko društvo. Danom upisa, bivše poduzeće Badel 1862 d.o.o. posluje pod novim nazivom Badel 1862 dioničko društvo, vina i alkoholna pića, Zagreb, Vlaška 116, skraćeni naziv Badel 1862 d.d., Zagreb (MBS 3226069). Podaci upisani u sudskom registru odgovaraju podacima sadržanim u rješenju Agencije.

Donošenjem novog Rješenja, promijenjene su odredbe statuta koje se odnose na visinu temeljnog kapitala, te su stečeni uvjeti za promjenu podataka u sudskom registru. Promjena podataka o temeljnom kapitalu izvršena je u sudskom registru 15. srpnja 1997. Uvidom u sudski registar, utvrđeno je da temeljni kapital Društva iznosio 276.749.736,00 kn ili 9.000.000,00 kn više od temeljnog kapitala utvrđenog Rješenjem (267.749.736,00 kn). Prema pisanom obrazloženju pravne službe Društva, kod dostave podataka, putem dopisa u sudski registar, pogrešno je naveden iznos temeljnog kapitala (umjesto 267 milijuna upisano je 276 milijuna) dok su druge brojke nepromijenjene. Tijekom revizije, Društvo je Trgovačkom sudu uputilo dopis kojim se traži ispravak spomenute pogreške.

4. PROMJENE VLASNIČKE STRUKTURE NAKON PRETVORBE

4.1. Prodaja dionica uz popust

Prema ugovorima o prodaji dionica s popustom utvrđeno je da će se od ukupno 319 223 dionice nominalne vrijednosti 31.922.300,- DEM, jednokratnom uplatom kupiti 27 538, a na obročnu otplatu 291 685 dionica. Obročna otplata je ugovorena na rok od pet godina u 60 obroka, a prvi obrok dospijeva sedam dana od dana zaključenja ugovora.

Uvidom u evidencije Fonda o uplatama, utvrđeno je da su tijekom 1993., pa sve do ožujka 1994., dospjeli obroci plaćani u skladu s ugovorima (gotovinom, deviznim naložima za prijenos, starom deviznom štednjom i obveznicama za obnovu). Kod jednokratnih uplata, primijenjen je popust od 35% na ugovorenu cijenu.

Nakon prve godine otplate po navedenim ugovorima, veći broj dioničara Društva u svrhu konačne otplate prema Fondu, zaključio je sa Zagrebačkom bankom, 9. ožujka 1994., ukupno 872 ugovora o kreditu za kupnju dionica, od čega se 698 ugovora odnosilo na zaposlenike Društva. Krediti su odobreni na rok od pet godina, uz godišnju kamatnu stopu od 7%. Kao osiguranje naplate kredita, zaposlenici su dali banci u zalag dionice, čija je kupnja ugovorena s Fondom. Rok otplate kredita bio je 31. ožujka 1999.

Prema 696 zaključenih ugovora (dva zaposlenika su u međuvremenu odustala) Zagrebačka banka je 14. ožujka 1994. doznacila Fondu 5.150.000,- DEM, a temelj za ovu doznaku osim ugovora bio je i novi konačni obračun Fonda za jednokratnu uplatu, te su dionice po navedenim ugovorima u cijelosti otplaćene. Pregledom knjigovodstvene dokumentacije, utvrđeno je da je kredite umjesto zaposlenika otplaćivalo Društvo iz svojih poslovnih sredstava. Vezano uz navedene kredite, 1. travnja 1994. zaključeni su i ugovori o kreditu između Društva i 696 zaposlenika, kojima Društvo odobrava zaposlenicima postupno korištenje kredita u tijeku jedne godine, s rokom otplate od pet godina uz kamatnu stopu od 4,5% godišnje. Navedeni ugovori nisu realizirani, pa su 2. svibnja 1995. između Društva i zaposlenika zaključeni novi ugovori o kreditu. Ovih ugovora bilo je 654, jer je uprava Društva od 42 zaposlenika u međuvremenu otkupila dionice (zbog odlaska u mirovinu i zbog prijelaza

u drugo društvo). Krediti su odobreni u DEM u iznosu kredita uvećanog za kamate koji je Zagrebačka banka odobrila zaposlenicima, u protuvrijednosti domaće valute na dan realizacije kredita. Iskorištenje kredita je do 30. travnja 1999. Rok otplate je pet godina, s tim da prvi obrok dospijeva najkasnije do 1. srpnja 1999., uz mogućnost da se iz pripadajuće dividende, kredit otplati i ranije. Ugovoreno je da će se konačni obračun glavnice kredita i kamata obaviti 15. lipnja 1999. Visina kamate nije određena, već će se utvrditi naknadno prema važećoj kamati za takvu vrstu kredita poslovne banke u sjedištu Društva. U prilogu ugovora je i suglasnost zaposlenika da im se iz plaće obustavlja mjesečni obrok kredita prema konačnom obračunu od 15. lipnja 1999.

Zaključivanjem ugovora sa zaposlenicima, Društvo je preuzelo otplate kredita koje su zaposlenici ugovorili sa Zagrebačkom bankom, što nije u skladu s odredbama članka 8. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, kojima je određeno da poduzeće u pretvorbi ne može kreditirati kupnju dionica odnosno udjela kao ni jamčiti za kredite koji se uzimaju u tu svrhu.

Uvidom u spomenute ugovore, utvrđeno je da je dug pojedinog zaposlenika prema Zagrebačkoj banci za kredit i kamatu jednak dugu zaposlenika prema Društvu, što znači da Društvo nije obračunalo kamate na iznos odobrenog kredita zaposlenicima.

Pregledom računovodstvene dokumentacije, utvrđeno je da je u razdoblju od 12. svibnja 1994. do 29. lipnja 1999., Društvo u 60 obroka umjesto zaposlenika platilo Zagrebačkoj banci 23.741.466,18 kn iz novčanih sredstava Društva. Dug zaposlenika prema Društvu za otplaćivanje kredita Zagrebačkoj banci koncem 1999. iznosio je 3.573.664,- DEM, odnosno 14.030.973,20 kn (primjenom tečaja od 3,92 kn za 1,- DEM). Obračun duga izvršen je 25. veljače 2000. ili osam mjeseci nakon roka. Iznos duga zaposlenika ne sadrži obračunanu kamatu prema Društvu, jer obračun nije ni izvršen, a umanjen je za obračunanu dividendu za 1994. i 1996. Razlika između iznosa otplaćenog kredita banci i duga zaposlenika prema Društvu iznosila je 9.710.492,98 kn.

Razlika je podmirena na način da dividenda u iznosu 678.140,00 kn nije isplaćena zaposlenicima nego je njome podmiren dio duga Društvu, na ime duga u iznosu 9.032.352,98 kn Društvo je preuzelo dionice od malih dioničara i evidentiralo ih kao vlastite. Dug zaposlenika prema Društvu u rujnu 2001. iznosio je 14.223.468,00 kn.

U rujnu 2001. zaključen je sa svakim zaposlenikom sporazum o reguliranju obveza po kreditima zaključenim 2. svibnja 1995. Sporazumima je određeno da zaposlenici za iznos duga prema Društvu, prenose na Društvo dionice. Do 14. studenoga 2001. na ime povrata duga, 363 zaposlenika vratila su 32 173 dionice u portfelj Društva, što iznosi 11.645.828,00 kn ili 81,88% ukupnog duga, a za 82 zaposlenika čiji dug iznosi 2.577.640,00 kn, povrat je u tijeku.

19

4.2. Prodaja dionica bez popusta

Ugovorima o prodaji dionica bez popusta, utvrđeno je da će se od 89 440 dionica nominalne vrijednosti 8.994.000,- DEM, jednokratnom uplatom kupiti 1 940, dok će se obročno otplatiti 87 500 dionica. Plaćanje je ugovoreno u 60 obroka na način da se prvi obrok u visini 10,0% ukupne nominalne vrijednosti prodanih dionica plati u roku sedam dana, a preostali iznos u 59 mjesečnih obroka. Ukupno su zaključena 63 ugovora, od čega se 53 ugovora odnosi na zaposlenike.

Uvidom u dokumentaciju Fonda, utvrđeno je da je za 53 zaposlenika nakon godinu dana otplate, izvršen konačni obračun u svrhu prijevremene otplate, čime je ostvaren popust od 35%. Prema dokumentaciji Fonda, ukupno je do 29. ožujka 1994. obročno i prema konačnom obračunu plaćeno 5.921.337,- DEM, te je podmirena cjelokupna obveza prema Fondu za kupljene dionice bez popusta.

Uvidom u knjigu dionica, utvrđeno je da je nalozima za prijenos od 11. travnja 1994., s 53 zaposlenika preneseno na Asju Pušić (direktor Društva) ukupno 79 624 dionice. Za prijevremenu uplatu prenesenih dionica, Asja Pušić je zaključila s Croatia bankom ugovor o kreditu i ugovor o zalogu 29. travnja 1994. Tri mjeseca poslije, 26. srpnja 1994. nalozima za prijenos, Asja Pušić je prenijela navedeni broj dionica na pravnu osobu I.K.F. d.o.o. Zbog nepridržavanja preuzetih obveza po kreditu, Croatia banka je 28. ožujka 1996. postala vlasnikom dionica na temelju založnog prava, a 29. ožujka 1996. prodala je dionice Društvu. Iz dokumentacije nije vidljivo iz kojih su razloga zaposlenici prenijeli svoje otplaćene dionice na Asju Pušić.

4.3. Prodaja dionica iz portfelja Fonda

Nakon provedenog upisa i prodaje, u portfelj Fonda 6. travnja 1993. preneseno je 166 289 neprodanih dionica, a s 98 492 dionica (koje su rezervirane za određene propisane namjene) u portfelju Fonda bilo je ukupno 264 781 dionica.

Prodaju dionica iz svog portfelja, Fond je započeo koncem rujna 1996. Poziv za kupnju 134 818 dionica objavljen je u dnevnom tisku 28. rujna 1996., a nakon dva tjedna i izmjena poziva kojim je objavljena kupnja 170 057 dionica po cijeni 17.005.700,- DEM. Ponude za kupnju dionica podnijeli su Ivan Vučković i Frane Matulić kao punomoćnik zajedničke ponude za jednu pravnu i sedam fizičkih osoba. Zajednička ponuda dana je na temelju ugovora o zajedničkoj kupnji zaključenog 28. listopada 1996. Ugovaratelji su suglasno utvrdili da će kupnju dionica Društva, realizirati zajednički s namjerom da društvo Badel-Bobita d.o.o., Čitluk, Bosna i Hercegovina (dalje u tekstu: Badel-Bobita) stekne 50,0%, a drugih 50,0% fizičke osobe - menadžeri Društva: Frane Matulić, Višnja Ruven, Anto Perković, Andrija Dominković Dalibor Radić, Želimir Golubić i Borislav Čepelak u rasponu od 7,0% do 21,0%. Također je određeno da pojedini ugovaratelj smije odstupati od utvrđenog omjera samo uz suglasnost svih drugih, koji imaju pravo prvokupa razmjerno dijelu dionica koje su svaki od njih kupili. Prema zapisniku s otvaranja ponuda od 28. listopada 1996., oba ponuditelja ponudila su istu cijenu. Ukupna ponuda Ivana Vučkovića bila je povoljnija, jer je ponudio bolje uvjete plaćanja: 41,0% cijene u roku sedam dana, a 59,0% u roku pet godina polugodišnjim obrocima uz kamatu u visini eskontne stope. Frane Matulić nudio je plaćanje prvog obroka u visini 20,0% cijene, a preostalih 80,0% u dvadeset polugodišnjih obroka tijekom 10 godina, a za kamatu se nije odredio. Oba ponuditelja su se izjasnila da prihvaćaju razvojni program Društva. Kolegij Fonda je, prema odluci od 11. studenoga 1996., proslijedio izbor ponuditelja na Ministarstvo privatizacije i upravljanja imovinom.

20

Upravni odbor Fonda je dao 27. siječnja 1997. mišljenje da se prihvati ponuda Frane Matulića, te uputio Ministarstvu privatizacije da u skladu s člankom 7. stavak 4. Zakona o privatizaciji, predloži Vladi Republike Hrvatske donošenje odluke o izboru ponuditelja.

Vlada Republike Hrvatske je 30. siječnja 1997. donijela odluku da se 170 057 dionica koje čine 22,61% temeljnog kapitala Društva, prodaju po nominalnoj vrijednosti od 17.005.700,- DEM podnositeljima zajedničke ponude. Fond kao prodavatelj i Frane Matulić i druge ugovorne osobe kao kupci, u skladu s ponudom i ugovorom o zajedničkoj kupnji, zaključili su 18. veljače 1997. ugovor o prodaji dionica, broj 3226069/9700. Ugovorom je određena cijena 170 057 dionica u iznosu 60.591.309,10 kn, odnosno 17.005.700,- DEM.

Prvi obrok u iznosu 12.118.261,82 kn ili 20,0% ugovorene cijene trebalo je platiti u roku 7 dana po zaključenju ugovora, a ostatak u iznosu 48.473.047,28 kn u 20 polugodišnjih obroka s tim da

posljednji obrok dospijeva na naplatu u 2007. Za obročnu otplatu obračunat će se kamata u visini eskontne stope na neotplaćeni iznos, a u slučaju zakašnjenja propisana zatezna kamata. Za osiguranje plaćanja predat će se u roku 15 dana u zalog 34 011 dionica, a nakon upisa zalog kupac stječe upravljačka prava kao i pravo na dividendu, s tim da ih ne može prodati niti dati u zalog trećim osobama. Založno pravo prestaje kada kupac u cijelosti uplati kupoprodajnu cijenu. Svi kupci preuzimaju solidarnu odgovornost za uredno ispunjenje ugovornih obveza preuzetih ovim ugovorom. Izjava o zalogu ovjerena je kod javnog bilježnika 2. lipnja 1997., što je četiri mjeseca kasnije u odnosu na ugovoreni rok.

Ugovaratelji su dan nakon zaključenja ugovora o prodaji dionica zaključili izmjene i dopune ugovora o zajedničkoj kupnji 19. veljače 1997., kojima je ugovoren istup Borislava Čepelaka te su njegove dionice podijeljene razmjerno udjelu drugim kupcima. Pored toga, promijenjen je dotadašnji zajednički punomoćnik Frane Matulić, a novi punomoćnik je Marinko Sulić, suvlasnik i direktor društva Badel-Bobita. Također je promijenjen način odlučivanja i način daljnjeg stjecanja dionica.

Na temelju ugovora o zajedničkoj kupnji i njegovih izmjena, kao i ugovora o prodaji dionica, zaključeni su 17. travnja 1997., 12. studenoga 1997., 14. studenoga 1997., 1. lipnja 1998., 8. srpnja 1998. i 27. svibnja 1999. ugovori o prodaji otplaćenih i prijenosu neotplaćenih dionica između dioničara. Prema navedenim ugovorima, pet dioničara (Dalibor Radić, Višnja Ruven, Frane Matulić, Andrija Dominković i Želimir Golubić) prodali su otplaćene dionice i prenijeli neotplaćene dionice na Marinka Sulića i na društvo Badel-Bobita. Pored toga, zaključene su 9. lipnja 1998. i druge izmjene ugovora o zajedničkoj kupnji kojima je utvrđeno da je Anto Perković zbog nepravodobnog podmirenja obroka prema Fondu isključen iz zajedničke kupnje, te da se njegovih 10 418 neotplaćenih dionica prenosi na društvo Badel-Bobita, a predaje mu se 3 289 otplaćenih dionica.

Zaključivanjem izmjena ugovora o zajedničkoj kupnji dionica, kao i ugovora o prodaji otplaćenih i prijenosu neotplaćenih dionica u razdoblju od 17. travnja 1997. do 8. srpnja 1998., Badel-Bobita je stekla 166 768 dionica, što je 48,0% više u odnosu na ugovor. Stjecanjem 166 768 dionica, Badel-Bobita je postala vlasnik 22,2% temeljnog kapitala.

Prema dokumentaciji Fonda, utvrđeno je da je do 6. listopada 1998. od 170 057 dionica otplaćeno 54 418 dionica u iznosu 23.528.872,07 kn odnosno 6.605.468,21 DEM, dok je 115 639 dionica bilo neotplaćeno. Provjerom uplata, utvrđeno je da se pojedini dospjeli obrok dijelio na više uplata i da su neke uplate kasnile do dva mjeseca.

21

Fond je dopisom od 30. rujna 1998., izvijestio Franu Matulića kao zajedničkog punomoćnika (iako je u to doba, a prema izmjenama i dopunama ugovora o zajedničkoj kupnji od 19. veljače 1997. zajednički punomoćnik bio Marinko Sulić), da se ugovor o prodaji dionica raskida s 30. rujnom 1998. Raskidom kupci gube pravo daljnje otplate, a sve dionice koje nisu otplaćene ostaju u vlasništvu Fonda. Istoga dana obaviješteno je i Društvo o raskidu ugovora, te je Fond zahtijevao da se u knjizi dionica izvrši brisanje kupaca kao imatelja 115 639 dionica.

Potvrdom od 9. listopada 1998., Fond je utvrdio da su dioničar Frane Matulić i drugi kupci po zaključenom ugovoru otplatili 54 418 dionica, a 115 639 dionica pripalo je Fondu. Na 17. sjednici Upravnog odbora Fonda održanoj 12. studenoga 1998., odlučeno je da se ugovor o prodaji dionica raskine, te da se Vladi Republike Hrvatske podnese izvješće o raskidu.

Fond je dopisom od 18. studenoga 1998. izvijestio Vladu Republike Hrvatske o raskidu ugovora o prodaji dionica Društva. U obrazloženju dopisa, kao razlog za raskid ugovora navodi se prestanak radnog odnosa za 80 zaposlenika, mijenjanje odnosa između zajedničkih kupaca s ciljem da se omogući samo jednom od ortaka stjecanje cjelokupnog paketa kao i započeta rasprodaja vinarija. Na temelju izvješća, Vlada Republike Hrvatske je 19. studenoga 1998. donijela odluku o raskidu ugovora.

Prema odredbi članka 226. Zakona o trgovačkim društvima, Društvo može brisati upis dioničara samo onda ako ga je obavijestilo i dalo mu rok za prigovor. U skladu s navedenom odredbom, Društvo je 14. listopada 1998. poslalo obavijest na punomoćnika Franu Matulića kojom je dan rok od 15 dana za prigovor. U određenom roku nije dostavljen prigovor. Društvo nije brisalo upis, pa je Fond 12. studenoga 1998. podnio Trgovačkom sudu tužbu radi upisa Fonda u knjigu dionica umjesto Frane Matulića i drugih dioničara, uz prijedlog zabrane raspolaganja dionicama, a 7. travnja 1999. Fond je preinačio tužbu, te je tražio poništenje ugovora o prodaji 170 057 dionica. Trgovački sud je 21. rujna 1999. donio presudu kojom se odbija poništenje ugovora i upis Fonda umjesto Frane Matulića. Na ovu presudu Fond se žalio Visokom trgovačkom sudu, koji je 18. siječnja 2000. ukinuo presudu u dijelu koji se odnosi na poništenje ugovora o prodaji dionica, te je predmet vraćen na ponovno suđenje Trgovačkom sudu.

Prema knjizi dionica, društvo Badel-Bobita je 5. siječnja 2000. odobrilo Društvu da se 115 639 dionica prenese na Fond, što je 14 mjeseci poslije odluke Vlade Republike Hrvatske o raskidu ugovora.

Nakon što je Vlada Republike Hrvatske donijela odluku o raskidu ugovora, Fond je raspolagao sa 115 239 dionica, iako nije u knjizi dionica bio upisan kao njihov imatelj.

Uvidom u dokumentaciju Fonda, utvrđeno je da je putem četiri izjave u razdoblju od 12. listopada 1999. do 7. siječnja 2000. Fond prenio bez naknade na Expandia fond, Privatizacijski investicijski fond d.d. iz Zagreba (dalje u tekstu: PIF Expandia) 150 302 dionice Društva. Navedene dionice Fond je prenio na PIF Expandia, a u vrijeme prijenosa nije bio upisan u knjigu dionica, a niti je sudski postupak o upisu dionica na Fond i poništenju ugovora bio okončan.

Fond je 150 302 dionice prenio bez naknade, u skladu sa Zakonom o privatizaciji i Zakonom o privatizacijskim investicijskim fondovima. Prijenos je izvršen na temelju dva ugovora o nadoknadi dionica u programu kuponske privatizacije, zaključenih 1. lipnja i 20. prosinca 1999., kojima su obuhvaćene i dionice drugih društava. Posebne odluke Upravnog odbora Fonda o ovoj nadoknadi dionica nije bilo, a ugovore je potpisao predsjednik Fonda. Odredbom članka 7. točka 6. i 9. Zakona o izmjenama zakona o Hrvatskom fondu za privatizaciju, Upravni odbor Fonda ima nadležnost da nadgleda poslovanje i upravljanje imovinom te donosi odluke iz djelokruga rada.

Nakon što je PIF Expandia stekao dionice Društva, prodao ih je društvu Dalbank trade d.o.o. na Zagrebačkoj burzi vrijednosnih papira. Prodaja je izvršena putem dva ugovora o transakciji vrijednosnih papira. Ugovorom od 29. listopada 1999., prodane su 32 933 dionice za 1.926.580,50 kn, čime je postignuta cijena od 58,50 kn po dionici. Drugim ugovorom od 25. siječnja 2000., prodano je 117 369 dionica za 6.924.771,00 kn, što iznosi 59,00 kn po dionici. Društvo Dalbank trade d.o.o. je navedene dionice pribavio u ime Badel-Bobite, na temelju tri ugovora po nalogu broj 2268, 2269 i

46/00-K. Badel-Bobita je tako postala vlasnikom 150 302 dionice Društva.

Prema knjizi dionica, 19. travnja 2000. Badel-Bobita je bila vlasnik 150 302 dionice koje je stekla od PIF Expandia, 19 250 koje je kupila od malih dioničara, te 2 090 koje je stekla na ime dividende za 1998., što ukupno iznosi 171 642 dionice, ili 22,82% temeljnog kapitala. Ugovorom o prodaji od 19. travnja 2000., društvo Badel-Bobita je prodalo 171 642 dionice društvu EOS-Z d.o.o. u vrijednosti 10.298.520,00 kn, što iznosi 60,00 kn po dionici. Potpisom ugovora, društvo EOS-Z d.o.o. steklo je pravo sudjelovati u upravljanju Društvom razmjerno nominalnoj vrijednosti dionica. Komisija za vrijednosne papire i Društvo obaviješteni su 25. travnja 2000. da je društvo EOS-Z d.o.o. postalo vlasnikom 171 642 dionice, što predstavlja 22,82% ukupnog broja dionica.

Društvo EOS-Z d.o.o. i Badel-Bobita kao prodavatelji i Društvo kao kupac zaključili su 6. srpnja 2001. ugovor o prodaji 222 946 dionica u iznosu 6.091.450.- DEM, što po dionici iznosi 27,30 DEM. Ovim ugovorom određeno je da je društvo EOS-Z d.o.o. vlasnik 171 817 dionica, a Badel-Bobita 51 129 dionica, te da su ovlastili Želimira Golubića, direktora Multiprom d.o.o. da u njihovo ime zaključi ugovor i primi isplatu kupoprodajne cijene.

Ugovoreni iznos Društvo se obvezalo podmiriti prijebijem potraživanja u iznosu 2.949.642,- DEM koje ima prema Badel-Bobiti, na što je EOS-Z dao svoju suglasnost, dok će preostalih 3.141.808,- DEM platiti na račun Multiproma d.o.o., obročno do konca siječnja 2002. Za osiguranje plaćanja, Društvo je dalo čekove, bianco mjenicu i mjenično očitovanje. Ugovoreno je da dividenda za 2000. pripada prodavatelju.

4.4. Dodjela dionica bez naknade iz portfelja Fonda

U skladu s odredbama članka 31. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća i članka 5. Zakona o zaštiti vojnih i civilnih invalida rata, Fond je iz svog portfelja bez naplate, invalidima Domovinskog rata i članovima obitelji poginulih, dodjeljivao dionice. U razdoblju od 25. lipnja 1993. do 26. studenoga 1996., ukupno je na temelju 486 rješenja dodijeljeno 30 184 dionica Društva.

23

4.5. Raspolaganje dionicama iz portfelja mirovinskih fondova

U skladu s propisima, mirovinskim fondovima je pripalo 83 145 dionica. Dionice su povjerene na gospodarenje i upravljanje Hrvatskom mirovinskom osiguranju d.o.o. za financiranje i investiranje (dalje u tekstu: HMO). Od 83 145 dionica, HMO je Društvu prodao 4 000 dionica u lipnju 1994., a 79 145 dionica u travnju 1995., na obročnu otplatu. U lipnju 1996., HMO je raskinuo ugovor o prodaji 79 145 dionica, jer Društvo nije u roku platilo prvi obrok.

Ugovorom o prijenosu upravljanja dioničkim pravima, zaključenim 21. listopada 1997., HMO je prenio Društvu 79 145 dionica, čime je utanačeno pravo sudjelovanja u odlučivanju i upravljanju u Društvu, te pravo na dividendu. Za navedena prava Društvo se obvezalo HMO plaćati godišnju naknadu u iznosu 158.294,- DEM. Pregledom dokumentacije, utvrđeno je da je Društvo podmirilo 575.367,03 kn, što odgovara jednogodišnjoj naknadi. U 1999. na ime dividende za 1998., HMO je preuzeo 2 376 dionica.

Iz razloga što je Društvo u travnju 1998. oglasilo prodaju vinarija, HMO je ocijenio da bi se

time umanjio vlasnički udjel mirovinskih fondova, te smanjio obujam poslovanja i broj zaposlenih, pa je raskinuo 2. srpnja 1998. ugovor o prijenosu upravljanja dioničkim pravima. Društvo je smatralo da HMO bez razloga raskida ugovor, jer je ugovoreno da HMO ne može raskinuti ugovor ako Društvo uredno izvršava svoje obveze. Došlo je do spora, koji je riješilo Stalno izabrano sudište pri Hrvatskoj gospodarskoj komori, te je postignut sporazum prema kojem od rujna 2000. Društvo više ne koristi pravo sudjelovanja u odlučivanju i upravljanju s brojem glasova koji odgovara 79 145 dionica.

4.6. Vlastite dionice

Društvo je stjecalo vlastite dionice u razdoblju od lipnja 1994. do rujna 2001., što znači da ih je dio stečen u vrijeme primjene Zakona o poduzećima, a dio u vrijeme primjene Zakona o trgovačkim društvima. Zakonom o poduzećima stjecanje vlastitih dionica nije definirano, a Društvo nije statutom odredilo okolnosti, načine, količine i poslovne svrhe njihova stjecanja.

Odredbama članka 233. Zakona o trgovačkim društvima, propisano je da društvo može stjecati vlastite dionice samo ako je stjecanje potrebno u svrhu otklanjanja teške šteta koja predstoji društvu, ako dionice treba ponuditi da ih steknu zaposlenici društva ili zaposlenici u nekom od povezanih društava. Također je određeno da ukupan nominalni iznos dionica stečenih za navedene svrhe ne može preći 10% temeljnog kapitala društva. Nominalni iznos vlastitih dionica stečenih zbog otklanjanja štete, prodaje zaposlenima i isplate otpremnine ne može preći 10% temeljnog kapitala, a društvo mora za njih stvoriti propisane pričuve. U slučaju teške štete, društvo mora izvijestiti prvu sljedeću skupštinu.

Društvo nije odredilo svrhu stjecanja vlastitih dionica, a prema zapisnicima sa skupštine, nije nastupila teška šteta radi koje bi Društvo moralo otkupiti vlastite dionice. Pregledom knjige dionica, utvrđeno je da je u razdoblju od 1. lipnja 1994. do 21. siječnja 1997. Društvo steklo 113 390 vlastitih dionica, što iznosi 15,06% temeljnog kapitala.

Odlukom skupštine od 30. lipnja 1997., naknadno je odobrena kupnja 116 238 vlastitih dionica, s ciljem da se onemogući preuzimanje Društva, odnosno da se otkloni šteta koja je neposredno predstoji, kao i iz drugih razloga predviđenih Zakonom o trgovačkim društvima. Odluka o stjecanju vlastitih dionica od 30. lipnja 1997. nije donesena u skladu s odredbama članka 233. Zakona o trgovačkim društvima, zbog toga što 116 238 dionica čini 15,5% temeljnog kapitala.

24

Uvidom u dokumentaciju, utvrđeno je da je 79 624 vlastite dionice Društvo kupilo od Croatia banke, 4 000 od HMO i 29 766 od zaposlenika.

Prema ugovoru o kupoprodaji dionica, zaključenim 17. lipnja 1994., Društvo je od HMO steklo 4 000 vlastitih dionica u protuvrijednosti 400.000,- DEM. Ugovorenu cijenu Društvo se obvezalo podmiriti u tri jednaka obroka, od kojih prvi dopijeva osam dana po potpisu ugovora, drugi 25. srpnja a treći 25. kolovoza 1994. Plaćanje je obavljano u skladu s ugovorom. Prema ugovoru o kupoprodaji dionica zaključenim 29. ožujka 1996. s Croatia bankom, ugovorena je kupnja 79 624 dionica, što čini 10,59% temeljnog kapitala po cijeni od 3.399.245,67 DEM, u protuvrijednosti 12.565.651,13 kn. Društvo se obvezalo ugovorenu cijenu platiti odjednom iz kredita odobrenog od Croatia banke.

U tu su svrhu s Croatia bankom zaključena, 29. ožujka 1996., dva ugovora o kreditu. Obveze po oba kredita za glavnica iznosile su 12.565.651,53 kn, uvećane za godišnju kamatnu stopu od 18%, a rok povrata kredita bio je do 30. rujna 1999. Za osiguranje povrata oba kredita, određen je zalag 79 624 dionica, te je 29. ožujka 1996. zaključen i ugovor o zalagu. Ovim ugovorom utvrđeno je da Društvo kao zalagodavac ne može otuđiti ili opteretiti dionice bez pisane suglasnosti banke kao zalagoprimeca. Zalag

je brisan 18. rujna 1997. za 39 624 dionice i 9. srpnja 1999. za 40 000 dionica. Uvidom u računovodstvenu dokumentaciju, utvrđeno je da su krediti za stjecanje 79 624 dionica vraćeni u iznosu 16.172.761,53 kn (od čega se 3.607.110,00 kn odnosi na kamatu), što čini trošak stjecanja po dionici od 203,11 kn.

Od zaposlenika (koji su kupili dionice od Fonda na popust), na temelju zaključenih ugovora o prodaji i prijenosu dionica, Društvo je do 21. siječnja 1997. kupilo 29 766 vlastitih dionica. U većini slučajeva, cijena stjecanja iznosila je 30,- DEM po dionici, dok je u nekim slučajevima iznosila 80,- DEM po dionici. Do ove razlike je dolazilo iz razloga što je Društvo kod nekih zaposlenika osim ugovorene cijene preuzimalo i kredit kojim je zaposlenik otplaćivao dionice. Odluka po kojoj će se cijeni kupiti dionice od pojedinog zaposlenika, nije donesena. Cijenu je za svakog zaposlenika određivao predsjednik uprave.

Uprava Društva je 27. siječnja 1997. donijela odluku, kojom je utvrđeno da je Društvo stjecalo vlastite dionice kako to propisuju odredbe članka 233. stavak 1. i 2. Zakona o trgovačkim društvima, po nominalnoj vrijednosti i ispod nominalne vrijednosti, te je odobrena prodaja 112 600 vlastitih dionica za ukupnu cijenu od 11.260.000,- DEM, na rok otplate od 10 godina u 10 jednakih godišnjih obroka. Kamatna stopa treba se odrediti u visini eskontne stope. Također je određeno da kupcima pripada pravo na upravljanje i pravo na dividendu, a rok za predaju ponude je 15. veljače 1997. Odluka o prodaji objavljena je na oglasnoj ploči Društva.

Zapisnik iz kojeg bi se vidjelo koliko je ponuda dostavljeno, cijena koja se nudi po dionici, kao i drugi uvjeti kupnje, nije sastavljen. Odgovorna osoba Društva dala je usmeno obrazloženje da zapisnik nije sastavljen, jer je pristigla samo jedna ponuda, na temelju koje je zaključen ugovor. Uprava je donijela odluku o prodaji vlastitih dionica, iako je 79 624 dionica bilo u zalogu prema ugovoru od 29. ožujka 1996.

Društvo je zaključilo 6. ožujka 1997., sa sedam kupaca, ugovor o prodaji 112 600 vlastitih dionica, što čini 14,88% temeljnog kapitala u iznosu 11.260.000,- DEM u protuvrijednosti 40.240.988,00 kn. Ugovorom je određeno da će društvo Badel-Bobita kupiti 50%, a Frane Matulić, Višnja Ruven, Ante Perković, Andrija Dominković, Dalibor Radić i Želimir Golubić (menadžeri Društva) drugih 50% dionica, na način da pojedini od njih kupuje 7,53%-11,29%.

25

Svaki se kupac obvezao pripadajući mu iznos ukupne cijene platiti u 10 obroka, na način da prvi obrok iznosi 10% ukupnog pojedinačnog duga i dospijeva 6. rujna 1998. ili godinu i pol dana nakon zaključenja ugovora, a preostalih devet obroka tijekom devet godina (6. rujna svake godine). Osim glavnice, kupci su bili dužni otplaćivati i kamatu u visini eskontne stope obračunane na neotplaćeni iznos ugovorene cijene, te za nepravodobno plaćanje propisanu zateznu kamatu. Prema ugovoru, kupci su bili upoznati da na dionicama koje su predmet kupnje, postoji upisano založno pravo Croatia banke i Zagrebačke banke. Na ime osiguranja plaćanja, kupci su se obvezali da će otplaćene dionice dati u zalog Društvu, sve do konačne otplate. Suglasnost banaka koje su imale založno pravo na ovim dionicama da se mogu izložiti prodaji, nije pribavljena.

Za osiguranje plaćanja 112 600 dionica, Društvo nije moglo prihvatiti 79 624 dionice na kojima već postoji založno pravo po ugovoru o kreditu koji je realiziran putem Croatia banke.

Na temelju ugovora od 6. ožujka 1997., zaključeni su ugovori o prodaji i prijenosu dionica, 8. siječnja i 9. srpnja 1998., te 27. svibnja 1999., kojima pet kupaca (Frane Matulić, Andrija Dominković, Višnja Ruven, Dalibor Radić i Želimir Golubić) otplaćene dionice prodaju, a neotplaćene prenose na društvo Badel-Bobita, čime ono stječe ukupno 103 323 dionice.

Kupac Anto Perković nije svoje dionice prenio na društvo Badel-Bobita, jer su 5. studenoga 1998. drugi kupci donijeli odluku da se Anto Perković isključuje iz zajedničke kupnje, zbog neplaćanja obveza po ugovoru od 6. ožujka 1997. (prema kojem je prvi obrok dospijevao 6. rujna 1998.) Prema ovoj odluci, Ante Perković je istog dana vratio 8 755, a 5. svibnja 2000. i preostalih 322 dionice. Višnja Ruven vratila je 5. svibnja i 11. svibnja po 100 dionica, odnosno ukupno 200 dionica. Poslovni udjeli društva Badel-Bobita dijelili su se na način da 79% pripada Marinku Suliću, a 21% Društvu, u razdoblju od 28. ožujka 1996. do 9. ožujka 1998. Sporazumni raskid ugovora kojim je određeno sudioničarstvo u poslovnim udjelima društva Badel-Bobita, zaključen je 9. ožujka 1998., što je šest mjeseci prije no što je trebao biti uplaćen prvi obrok za otkup vlastitih dionica Društva. Prema navedenom sporazumu, Društvo je istupilo iz društva Badel-Bobita.

Odredbama članka 473. do 478. Zakona o trgovačkim društvima, određeno je između ostaloga, da su povezana društva i društva s uzajamnim udjelima. Društva s uzajamnim udjelima su društva kapitala sa sjedištem u Republici Hrvatskoj koja su povezana tako da svako društvo ima više od četvrtine udjela u drugome društvu. Slijedom navedenih odredbi, društvo Badel-Bobita se ne može smatrati povezanim društvom, a samim time nisu postojale okolnosti iz odredaba članka 233. Zakona o trgovačkim društvima o prodaji vlastitih dionica zaposlenicima u povezanim društvima.

Društvu Badel-Bobita odobren je, prema ugovoru od 18. veljače 1998. (također šest mjeseci prije roka za prvi obrok otkupa vlastitih dionica društva), kredit za obrtna sredstva u iznosu 2.500.000,- DEM. Kredit je vraćen u 2001. Društvo i društvo Badel-Bobita zaključili su 14. ožujka 2000. zajedničko očitovanje, prema kojem se ugovor o prodaji 112 600 dionica i na njemu temeljeni ugovori o prodaji i prijenosu 103 323 dionica na Badel-Bobitu (8. siječnja 1998. do 27. svibnja 1999.), raskidaju. Istodobno je izvršen i obračun međusobnih potraživanja, a 6. travnja 2000. vraćene 103 323 dionice.

26

Prema knjigovodstvenoj evidenciji, Badel-Bobita je u razdoblju od 23. kolovoza 1997. do 7. siječnja 1998. uplatila prema navedenim ugovorima ukupno 3.699.690,00 kn, od čega se 1.215.079,00 kn odnosila na dividendu za 1996. Na temelju uplaćenih sredstava kao i zajedničkom očitovanju o raskinuću ugovora, Badel-Bobiti je vraćeno 2.484.611,00 kn u razdoblju od 12. listopada do 7. studenoga 2000. Odlukom skupštine od 7. srpnja 1999., Društvo je bez naknade dodijelilo 22 563 vlastite dionice (3% temeljnog kapitala) bivšim i sadašnjim zaposlenicima, sudionicima Domovinskog rata. Na temelju odluke, uprava je 30. ožujka 2000. navedene dionice izdvojila iz portfelja vlastitih dionica i prenijela na Udrugu hrvatskih branitelja Badel 1862 d.d.

U vrijeme obavljanja revizije Društvo posjeduje 266 554 vlastitih dionica, što iznosi 35,44% temeljnog kapitala. Početkom 2001. Društvo je posjedovalo 129 428 vlastitih dionica, od čega je 102 624 koncem siječnja 2001. prodalo zaposlenicima putem izrađenog programa, a 22 563 dionice dodijelilo Udruzi hrvatskih branitelja (svojim zaposlenicima). Odlukom uprave i nadzornog odbora od 4. lipnja 2001., odobrena je kupnja 222 946 dionica. Na temelju ovih odluka, zaključen je s Badel-Bobitom i EOS-Z d.o.o., kao zajedničkim prodavateljima, 6. srpnja 2001., ugovor o prodaji 222 946 dionica, te koncem srpnja 2001. Društvo posjeduje 227 187 dionica. U rujnu 2001. zaključuju se sporazumi kojima za iznos duga neotplaćenih dionica, zaposlenici vraćaju u portfelj Društva 32 173 dionice, te kupnjom od ostalih dioničara 7 194 dionice, Društvo posjeduje

266 554 dionica.

4.6.1. Prodaja vlastitih dionica zaposlenicima

Nadzorni odbor Društva je, 18. siječnja 2001., donio Odluku kojom je dana suglasnost upravi za prodaju 106 663 vlastitih dionica zaposlenicima, ukupne nominalne vrijednosti 10.666.300,- DEM (14,18% temeljnog kapitala Društva). Kupnjom ponuđenih dionica, mali dioničari bi imali 50,84% udjela u temeljnom kapitalu Društva. U skladu s navedenom odlukom napravljen je Program - plan prodaje dionica zaposlenicima Društva. Temeljni cilj Programa, koji se počeo realizirati u siječnju 2001., bio je povećanje udjela zaposlenika u vlasničkoj strukturi Društva. Određeno je da će se članovima Programa prodati 106 663 dionice. U prvom krugu, 650 zaposlenika ima pravo na kupnju 164 dionice.

Svaki zaposlenik bi prema izjavi, koju dostavi upravi, upisao broj dionica koji želi steći. Bez obzira na izraženi interes zaposlenika za dionicama, pojedini član Programa može kupiti najviše 7 521 dionica, što približno odgovara 1,0% udjela u vlasničkoj strukturi Društva. Jedinična prodajna cijena po kojoj su ponuđene vlastite dionice zaposlenicima prema Programu iznosila je 120,00 kuna, odnosno u protuvrijednosti EUR na dan zaključivanja ugovora. Prodaja vlastitih dionica zaposlenicima obaviti će se na obročnu otplatu, kroz 10 godina, u kojem roku se stjecatelj obvezuje da neće prenositi, prodavati, zalagati ili na drugi način opterećivati dionice. Ugovorena cijena plaćala bi se u najviše 120 mjesečnih obroka uz kamatnu stopu od 6% godišnje. Članstvo u Programu ponudit će se samo zaposlenicima Društva i podružnica, zaključivanjem ugovora o prodaji i prijenosu dionica.

Od ukupno ponuđenih 106 663 dionica, prema ugovorima o prodaji i prijenosu zaključenim 30. siječnja 2001., prodano je 102 624 dionica, što je 96,21% od ponuđenog ili 13,64% temeljnog kapitala Društva. Na obročnu otplatu odnosi se 102 523 dionica, a 101 dionica na uplatu u gotovini, jednokratno. Ugovorima su određena prava i obveze koje se odnose na daljnju prodaju i prijenos dionica.

27

Prema prethodno opisanim promjenama, vidljivo je da su menadžeri Društva (u svojstvu fizičkih osoba) i društvo Badel-Bobita kao pravna osoba, zajednički kupili od Fonda 170 057 dionica, prema ugovoru od 18. veljače 1997. i od Društva 112 600 vlastitih dionica, prema ugovoru od 6. ožujka 1997., odnosno ukupno 282 657 dionica, što čini 37,59% temeljnog kapitala Društva. Zajednička kupnja utvrđena je u oba ugovora po nominalnoj vrijednosti dionica ili ukupno u iznosu 28.265.700,- DEM, na način da Badel-Bobita kupuje 50%, a menadžeri preostalih 50% od ugovorenog broja dionica. Ugovorima o prodaji otplaćenih i prijenosu neotplaćenih dionica zaključenih u razdoblju od 19. veljače 1997. do 9. srpnja 1998., menadžeri su na društvo Badel-Bobita prenijeli ukupno 253 198 dionica ili 33,67% temeljnog kapitala. Osim po navedenim ugovorima, Badel-Bobita je stekla dionice Društva i kupnjom od drugih, te je uvidom u knjigu dionica utvrđeno da na dan 24. svibnja 1999. posjeduje 265 842 dionice ili 35,35% temeljnog kapitala, a na dan 4. travnja 2000. posjedovala je 329 196 dionica ili 43,77% temeljnog kapitala.

Prema odredbi članka 3. Zakona o postupku preuzimanja dioničkih društava, pravna ili fizička osoba koja po bilo kojem temelju osim nasljeđivanjem stekne dionice jednog izdavatelja, a tim stjecanjem broj glasova u glavnoj skupštini izdavatelja koji joj pripada prijeđe 25,0% od ukupnog broja glasova, obvezna je o stjecanju odmah obavijestiti Komisiju za vrijednosne papire, te u roku sedam

dana od dana stjecanja objaviti ponudu za preuzimanje društva.

Prema odredbi članka 74. Zakona o izdavanju i prometu vrijednosnim papirima, kada fizička ili pravna osoba pribavi ili izgubi glasačka prava na sjednici skupštine društva i kada zbog pribavljanja ili otpuštanja, razmjerni broj glasova kojima raspolaže nadmaši ili padne ispod 10%, 20%, 1/3, 50%, 2/3, ili 75% dužna je obavijestiti izdavatelja i Komisiju za vrijednosne papire u roku 7 dana. Odredbom članka 76. Zakona o izdavanju i prometu vrijednosnim papirima određeno je da je izdavatelj dužan obavijest objaviti u dnevnom tisku u roku 7 dana od njena primitka.

U dokumentaciji Fonda i dokumentaciji Društva nema obavijesti kojom društvo Badel-Bobita izvještava Komisiju za vrijednosne papire i Društvo da je steklo dionice u iznosu 33,67% temeljnog kapitala, a time i broj glasova u glavnoj skupštini koji prelazi 25,0% ukupnog broja glasova. Također, izdavatelj (Društvo) nije objavio u dnevnom tisku, stjecatelja dionica čiji broj glasova u skupštini prelazi 25,0% od ukupnog broja glasova.

5. VLASNIČKA STRUKTURA U VRIJEME OBAVLJANJA REVIZIJE

5.1. Vlasnička struktura u vrijeme obavljanja revizije

Prema knjizi dionica na dan 30. listopada 2001., temeljni kapital Društva u iznosu 75.210.600,- DEM podijeljen je na 752 106 dionica, čija je vlasnička struktura iskazana u tablici u nastavku.

28

Tablica broj 4

VLASNIČKA STRUKTURA U VRIJEME OBAVLJANJA REVIZIJE

Red.broj	VLASNIK	BROJ DIONICA	UDJEL U %
1.	DIONIČARI	317 007	42,15
2.	VLASTITE DIONICE	266 564	35,44
3.	HMO	81 521	10,84
4.	FOND	64 451	8,57
5.	UDRUGA HRV. BRANITELJA (ZAPOSLENICI)	22 563	3,00
UKUPNO		752 106	100,00

Dioničari Društva posjeduju 317 007 dionicu, što čini 42,15% temeljnog kapitala. U odnosu na

travanj 1993., kada su dioničari posjedovali 408 663 dionica ili 62,10% temeljnog kapitala, došlo je do smanjenja vlasništva dioničara za 91 656 dionica ili 22,43%. Pojedinačno najznačajniji dioničar ima 3 829 dionica ili 0,51%.

5.2. Podaci o poslovanju prema temeljnim financijskim izvještajima

Poslovni rezultati Društva prema financijskim izvještajima u razdoblju 1993. do 2000. prikazani su u tablici u nastavku.

FINANCIJSKI IZVJEŠTAJI ZA RAZDOBLJE 1993. - 2000.

u kn

R.br.	Naziv	1993.	1994.	1995.	1996.	1997.	1998.	1999.	2000.
I	AKTIVA	490.088.070,00	530.629.824,00	469.211.590,11	498.666.837,00	554.381.531,90	572.523.887,94	460.510.501,42	434.439.298,76
1.	Dugotrajna imovina	360.517.068,00	359.865.153,00	287.597.784,92	274.397.236,05	300.642.920,97	300.305.246,90	236.102.795,04	215.623.268,15
	- nematerijalna	62.459.863,00	47.045.307,00	3.509.572,99	3.150.817,41	2.502.900,18	382.164,40	232.366,85	543.356,49
	- materijalna	295.632.668,00	297.808.865,00	246.456.577,72	228.897.306,43	224.710.762,89	183.878.023,01	179.942.803,97	196.789.059,43
	- financijska	2.424.537,00	15.010.981,00	37.631.634,21	42.349.112,21	73.429.257,90	116.045.059,49	55.927.624,22	18.290.852,23
2.	Kratkotrajna imovina	129.571.002,00	170.764.671,00	181.608.569,48	222.309.484,11	252.323.169,67	271.298.111,04	223.185.287,66	218.117.238,03
	- zalihe	42.604.979,00	89.888.206,00	97.452.441,22	113.331.822,38	138.739.379,09	118.560.895,25	104.336.862,77	107.998.621,72
	- potraživanja	81.137.000,00	75.217.776,00	78.239.008,41	103.067.895,00	101.227.214,23	110.005.819,51	107.142.345,51	100.936.232,51
	- financijska imovina i novac	5.829.023,00	5.658.689,00	5.917.119,85	5.928.006,73	12.356.576,35	42.731.396,28	11.706.079,38	9.182.383,80
3.	Plaćeni troškovi budućeg razd.	-	-	5.235,71	1.941.876,84	1.415.441,26	920.530,00	1.222.418,72	698.792,58
II	PASIVA	490.088.070,00	530.629.824,00	469.211.590,11	498.666.837,00	554.381.531,90	572.523.887,94	460.510.501,42	434.439.298,76
1.	Kapital i pričuve	407.601.766,00	418.931.641,00	301.360.127,94	312.115.938,00	328.844.782,87	332.933.031,15	237.320.604,19	239.063.550,57
	- upisani kapital	287.578.000,00	287.578.000,00	280.384.317,51	269.512.133,00	267.749.736,00	267.749.736,00	267.749.736,00	267.749.736,00
	- kapitalni gubitak	-	-	-	-	24.470.232,00	24.470.232,00	24.470.232,00	24.470.232,00
	- revalorizacijska pričuva	118.493.766,00	118.493.766,00	512.513,00	928.328,00	319.504,00	289.478,00	421.907,00	421.907,00
	- pričuve	-	-	13.320.214,67	25.086.884,26	26.939.019,94	27.355.396,84	12.394.317,77	12.125.170,07
	- zadržana dobit	-	-	412.281,10	7.474.988,74	7.620.006,65	9.341.061,31	3.658.464,15	3.934.611,85
	- preneseni gubitak	-	-	1.006.031,00	452.389,00	710.441,80	-	-	71.374.052,73
	- dobit tekuće godine	1.530.000,00	12.859.875,00	7.736.832,66	9.565.993,00	2.456.726,08	3.727.127,00	-	1.735.946,38
	- gubitak tekuće godine	-	-	-	-	-	-	71.374.052,73	-
2.	Dugoročna rezerviranja	-	-	624.604,41	5.580.914,80	481.953,00	390.552,10	-	-
3.	Dugoročne obveze	10.029.000,00	19.154.389,00	27.777.172,96	31.518.243,25	33.137.245,50	71.248.923,09	67.500.258,32	46.391.486,94
4.	Kratkoročne obveze	65.178.000,00	85.300.763,00	132.503.185,91	143.106.587,25	181.879.605,55	157.393.169,72	145.404.718,23	137.775.577,41
5.	Pasivna vremenska razgraničenja	7.279.304,00	7.243.031,00	6.946.498,89	6.345.153,70	10.037.944,98	10.558.211,88	10.284.920,68	11.208.683,84
III	UKUPNI PRIHODI	208.203.314,00	327.726.396,24	333.105.371,86	388.009.858,00	409.787.897,99	386.875.225,81	369.259.060,11	269.983.387,62
IV	UKUPNI RASHODI	172.543.912,00	311.856.581,12	323.946.547,71	377.417.109,00	406.914.637,40	382.944.529,80	440.316.952,84	268.089.158,14
V	DOBIT	1.530.372,00	12.859.874,78	7.736.832,70	9.565.993,00	2.456.726,08	3.727.618,01	-	1.735.946,38
VI	GUBITAK	-	-	-	-	-	-	71.374.052,73	-

Konsolidirane financijske izvještaje Društva za 2000. potvrdilo je društvo Deloitte & Touche d.o.o. za usluge revizije i financijsko savjetovanje, a sadrže bilancu stanja na dan 31. prosinca 2000., račun dobiti i gubitka, izvještaj o stanju i promjenama na kapitalu i izvještaj o novčanim tokovima. Konsolidacijom su obuhvaćeni financijski izvještaji društva Vinal Co d.o.o., te društava u inozemstvu Badel-Trading d.o.o., Ljubljana i Badel-Trade d.o.o., Skopje, koje su u 100% vlasništvu Društva (evidentirane su u izvještajima po metodi troška). Financijski izvještaji društava Vinarija Križevci d.o.o., Vinarija Benkovac d.o.o., Vinarija Daruvar d.o.o., Podrum Vodnjan d.o.o. i Badel 1862 d.o.o. u mirovanju, koja su u 100% vlasništvu, te Zagrebački bijeli d.o.o. u 51% vlasništvu Društva, nisu obuhvaćene konsolidiranim izvještajima.

U bilanci stanja, sredstva i izvori sredstava iskazani su u iznosu 434.439.298,76 kn. Sredstva (aktivu) čine kratkotrajna imovina u iznosu 218.117.238,03 kn ili 50,2%, dugotrajna imovina 215.623.268,15 kn ili 49,6% i plaćeni troškovi budućeg razdoblja u iznosu 698.792,58 kn ili 0,2%. Izvore sredstava (pasivu) čine kratkoročne obveze u iznosu 137.775.577,41 kn ili 31,7%, dugoročne obveze u iznosu 46.391.486,94 ili 10,7%, kapital u iznosu 239.063.550,57 kn ili 55,0% i odgođeno plaćanje troškova budućeg razdoblja u iznosu 11.208.683,84 ili 2,6%. Kapital iskazan u iznosu 239.063.550,57 kn sadrži temeljni kapital u iznosu 267.749.736,00 kn, pričuve u iznosu 16.481.688,92 kn, kapitalnu dobit u iznosu 24.470.232,00 kn i dobit tekuće godine u iznosu 1.735.946,38 kn, a kao umanjujuće stavke preneseni gubitak iz prethodne godine u iznosu 71.374.052,73 kn.

Društvo je u razdoblju od 1993. do 1999. ostvarivalo dobit, dok je za 1999. iskazan gubitak u iznosu 71.374.052,73 kn. Gubitak je nastao kao posljedica iskazanih ispravaka potraživanja, od kojih se najznačajnija odnose na otpis za likvidonosne kredite vinarijama u iznosu 27.614.533,48 kn i na kredite odobrene za prodaju vlastitih dionica društvu Badel-Bobita u iznosu 20.166.078,79 kn. Dio gubitka pokriven je iz zadržane dobiti, te na koncu 2000. nepokriveni gubitak iznosi 67.439.440,88 kn.

Prema računu dobiti i gubitka za 2000., ostvareni su ukupni prihodi u iznosu 269.983.387,62 kn i ukupni rashodi u iznosu 268.089.158,14 kn, te dobit tekuće godine nakon oporezivanja iznosi 1.735.946,38 kn.

Uvidom u zapisnike skupštine, utvrđeno je da su za sve godine prihvaćena izvješća uprave o poslovanju Društva. Skupština je na sjednici održanoj 4. rujna 2000. prihvatila izvješća uprave, nadzornog odbora i revizorske tvrtke Pricewaterhouse Coopers d.o.o., o poslovanju Društva za 1999., kada je prema financijskim izvještajima iskazan gubitak. Na skupštini nije bilo rasprave o gubitku, njegovu iznosu i razlozima nastanka.

5.2.1. Isplata dividendi

Za poslovne godine u kojima je ostvarena dobit, a na temelju odluka skupštine, dio dobiti raspoređivao se za dividendu. Za 1993., dividenda je isplaćena u novcu u iznosu 2,02 kn po dionici, za 1994. u iznosu 10,19 kn po dionici, za 1996. u iznosu 11,76 kn po dionici, dok je za 1998. dividenda isplaćena u novcu u iznosu 3,98 kn te u trezorskim dionicama u iznosu 7,97 kn po dionici.

Tablica broj 6

PREGLED RASPOREDA DOBITI PO ODLUKAMA SKUPŠTINE ZA RAZDOBLJE 1993.-2000.
u kn

GODINA	OSTVARENA DOBIT	RASPORED DOBITI		
		ZADRŽANA	PRIČUVE	ZA
1993.	1.530.000,00	-	-	1.530.000,00
1994.	12.860.000,00	5.140.000,00	-	7.720.000,00
1995.	7.062.000,00	7.062.000,00	-	-
1996.	9.565.990,00	-	718.324,00	8.847.666,00
1997.	2.456.726,08	2.333.889,78	122.836,30	-
1998.	3.727.618,01	-	186.380,00	8.987.666,70*
1999.	-	-	-	-
2000.	1.735.946,38	1.649.149,07	86.797,31	-

*Napomena: u navedeni iznos uključena je dobit iz tekuće godine u iznosu 3.541.237,11 kn i zadržana dobit iz prethodnih godina u iznosu 5.446.429,59 kn.

Uvidom u dokumentaciju Fonda utvrđeno je da za 1993., 1994. i 1996. Društvo nije uplatilo dividendu u iznosu 6.507.266,04 kn, što sa zateznim kamatama, do kolovoza 1998. iznosi 9.254.712,41 kn. Fond je Društvu uputio poziv (prvi put u svibnju 1998.) za podmirenje obveze. Za isto razdoblje prema knjigovodstvenim podacima Društva nepodmirena dividenda bez kamate iznosi 4.393.688,00 kn. U knjigovodstvenim podacima Društva sa stanjem u studenom 2001., iskazana je ukupna obveza za dividendu prema Fondu za 1993., 1994., 1996. i 1998. u iznosu 6.648.436,40 kn, od čega je u razdoblju od svibnja do studenoga 1998. ukupno plaćeno 1.434.340,83 kn, te nepodmirena obveza iznosi 5.214.095,57 kn. U tijeku je usklađenje iznosa na ime nepodmirene dividende između Društva i Fonda. Također, Fond je Općinskom sudu podnio tužbu protiv Društva, koja je zbog nenadležnosti odbijena.

Kako je veći dio dionica (170 057) Fond prodao u veljači 1997., kupci su smatrali da im pripadaju i dividende i iz ranijih razdoblja, te su u svibnju 1998. tužili Društvo na Trgovačkom sudu za naplatu dividende. Tužba je odbačena, a nakon žalbe i Visoki trgovački sud odbio je tužbu u 2001., te su kupci podnijeli zahtjev za reviziju postupka na Vrhovnom sudu.

Odredbama članka 20. stavak 4. i članka 35. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, propisano je da je društvo u roku sedam dana po odluci skupštine o isplati dividende, obvezno prenijeti dividendu Fondu. Sredstva ostvarena iz dividende, prenose se u državni proračun. Prema odredbama članaka 11. i 12. Zakona o privatizaciji, propisano je da se sredstva ostvarena iz dobiti, u pravnim osobama u kojima Fond ima udjele uplaćuju u državni proračun, a mogu se koristiti i za ulaganja u tu pravnu osobu.

Do svibnja 1998., kada je Društvo prvi put platilo Fondu dio dividende za 1993., Fond nije zahtijevao uplatu pripadajuće dividende, iako je na sjednicama skupštine imao svog predstavnika. Društvo i Fond nisu postupili u skladu s navedenim odredbama. U studenom 2001., Društvo i Fond su pristupili usklađenju nepodmirenih obveza za pripadajući dio dividende.

5.3. Raspolaganje pojedinim nekretninama koje su uključene u procjenu

U razdoblju od pretvorbe do trenutka obavljanja revizije (studeni 2001.), Društvo je prodalo dvije nekretnine.

U prosincu 1995. Društvo je prodalo društvu Jamnica d.d. nekretninu na lokaciji Borongaj, upisanu na z.k. ul. broj 23466 k.o. Grad Zagreb. Navedena nekretnina procijenjena je elaboratom u iznosu 6.854.825,- DEM, a prodana je za 8.200.000,- DEM, odnosno u protuvrijednosti 30.011.467,50 kn. Plaćanje za navedenu nekretninu izvršeno je u cijelosti.

U veljači 1997. Društvo je prodalo Sunčici Matulić (u svojstvu fizičke osobe) nekretnine na lokaciji u Zagrebu, Zagorska bb, sagrađene na k.č. broj 538 k.o. Trešnjevka, ukupne površine 124,24 m² te zemljište površine 159 m². Navedena nekretnina procijenjena je elaboratom u iznosu 143.100,- DEM ili 509.436,00 kn (1,- DEM = 3,56 kn), a prodana je za 51.916,- DEM ili 184.820,00 kn (1,- DEM = 3,56 kn). Plaćanje za navedenu nekretninu izvršeno je u cijelosti.

Radi razrješenja međusobnih imovinskih odnosa, tijekom 1994., te u lipnju 1995., Društvo je zaključilo s društvima Badel d.d., Badel-Jamnica d.d. i Badel-Bap d.d., ugovore kojima se oni odriču, uz naknadu, imovinskih prava u korist Društva na svim zajednički korištenim nekretninama (nekretnine u inozemstvu, neizgrađeno građevinsko zemljište u Rijeci, te nekretnine u Vlaškoj 116). U ugovoru s društvom Badel-Bap d.d., osim navedenih nekretnina, uređeno je i pitanje nekretnina na lokaciji Borongaj, ukupne površine 41 670 m². Osim toga, zaključen je i diobeni ugovor u kojem su kao suvlasnici i korisnici navedene nekretnine utvrđeni Društvo (79,68%) i Badel-Bap d.d. (20,32%). Na temelju diobenog ugovora, u lipnju 1995. zaključen je kupoprodajni ugovor kojim Badel-Bap d.d. prodaje svoj dio nekretnine Društvu.

5.4. Osnivanje i poslovanje s vlasnički povezanim poduzećima

- Badel-Bobita d.o.o.

Prema izvratku iz sudskog registra U-I-1144-95 od 22. kolovoza 1995., kod Višeg suda u Mostaru, Bosna i Hercegovina, osnovano je društvo Badel-Bobita d.o.o., Čitluk, Bosna i Hercegovina, s temeljnim kapitalom u iznosu 3.500,- DEM, kojega je uložio Marinko Sulić, kao jedini osnivač. Kod istog suda, prema izvratku U-I-180-96 od 28. ožujka 1996., izvršeno je povećanje temeljnog kapitala u iznosu 2.380.952,- DEM. Ovo povećanje upisano je na temelju ugovora zaključenog 7. veljače 1996. između Marinka Sulića i Društva. Ugovorom je utvrđeno da je Marinko Sulić osnovao društvo Badel-Bobita s 3.500,- DEM temeljnog kapitala, te da je poslovanjem i reinvestiranjem dobiti unio dodatni kapital u iznosu 1.877.452,- DEM, dok je Društvo unijelo 500.000,- DEM, od čega 239.827,- DEM u novcu, a 260.173,- DEM u opremi za punjenje jakih alkoholnih pića. Također je određeno da je temeljni kapital među osnivačima razdijeljen u poslovne udjele od 79,0% na Marinka Sulića i 21,0% na Društvo.

Sporazumom (zaključen 9. ožujka 1998.) o raskidu ugovora od 7. veljače 1996., utvrđeno je da Društvo nije unijelo ulog u opremi, niti je uplatilo novčani iznos, radi čega je izgubilo status ulagača, te je jedini osnivač i vlasnik društva Badel-Bobita, Marinko Sulić. Na temelju navedenog sporazuma, radi istupanja jednog osnivača, promjene sjedišta i usklađenja djelatnosti, izvršena je promjena upisa: Badel-Bobita društvo jedne osobe, Kralja Tomislava 42a, Čitluk, s temeljnim kapitalom upisanim na Marinka Sulića u iznosu 1.880.952,- DEM.

Uvidom u knjigovodstvenu dokumentaciju, utvrđeno je da je u razdoblju od 17. travnja do 24. lipnja 1996. Društvo uvezlo za Badel-Bobitu opremu za pakiranje pića u iznosu 274.693,50 DEM. Prema izvodu deviznog računa od 22. travnja 1997., društvo Badel-Bobita je uplatilo 273.859,91 DEM, dok je ostatak od 833,59 DEM plaćen putem prijetoja u 2001. Društvo je odobrilo Badel-Bobiti, po ugovoru od 18. veljače 1998., kredit za obrtna sredstva u iznosu 2.500.000,- DEM, koji je doznačen 2. ožujka 1998. u iznosu 8.819.750,00 kn. Kredit je odobren na rok od 82 mjeseca, uz godišnju kamatnu stopu od 8%, a otplatit će se u 11 polugodišnjih obroka. Kredit je vratilo društvo Badel 1862 BIH, dijelom tijekom 2000., a dijelom u kolovozu 2001. u ukupnom iznosu 2.500.000,- DEM za glavnica i u iznosu 177.064,- DEM na ime kamata.

- Badel 1862 BIH d.o.o.

Prema izvratku U-I-498-98 Višeg suda u Mostaru od 4. kolovoza 1998., osnovano je društvo Badel 1862 BIH d.o.o., Čitluk, u mješovitom vlasništvu, s temeljnim kapitalom u iznosu 10.000,- DEM, kojeg zastupa vršitelj dužnosti direktora Marinko Sulić.

Osnivači su: Badel-Bobita društvo jedne osobe, Kralja Tomislava 42a, Čitluk, s ulogom od 6.000,- DEM i Društvo s ulogom od 4.000,- DEM. Osnivanje je izvršeno na temelju ugovora o osnivanju društva Badel 1862 BIH d.o.o. zaključenog 30. lipnja 1998., kojim je između ostaloga određeno da će se upravljanje obavljati razmjerno visini uloga, ulogi se mogu prenositi između osnivača, a prije istupanja iz društva osnivači će sastaviti obračun. Dodatkom ugovoru o osnivanju zaključenim 19. srpnja 1999., utvrđeno je da je 6. svibnja 1999. zaključen ugovor o povećanju temeljnog uloga kojim su se osnivači obvezali unijeti dodatna novčana i materijalna sredstva. Spomenutim dodatkom ugovoru, utvrđeno je da društvo Badel-Bobita povećava svoj ulog za 4.800.000,- DEM i to unosom proizvodno poslovnog objekta s pripadajućim zemljištem, dok Društvo povećava svoj ulog za 3.200.000,- DEM, od čega 2.024.879,- DEM u opremi, a 1.175.121,- DEM u novcu. Povećanjem uloga za 8.000.000,- DEM temeljni kapital iznosi 8.010.000,- DEM, čime su ulogi podijeljeni 60% Badel-Bobita, a 40% Društvo.

Istup Društva iz društva Badel 1862 BIH d.o.o. utanačen je ugovorom o istupu, zaključenim 10. studenoga 1999., na temelju odluke uprave od 5. studenoga i nadzornog odbora od 9. studenoga 1999. Prema ovim odlukama, u knjigovodstvenim evidencijama je temeljni ulog isknjižen i evidentiran kao potraživanje. Tijekom listopada i studenoga 2000., društvo Badel 1862 BIH d.o.o. vratilo je putem novčanih doznaka, ukupno 4.607.524,29 kn.

Ugovorom o istupu Društva, određeno je da je društvo Badel-Bobita ispunilo u cijelosti obvezu suosnivača. Društvo je s društvom Badel 1862 BIH d.o.o. zaključilo ugovor o licencnoj proizvodnji 5. studenoga 1999. i izdalo društvu Badel 1862 BIH d.o.o. instrument osiguranja plaćanja za nabavu opreme s rokom važenja do konca 2000. Također je određeno da Društvo prenosi u cijelosti svoj poslovni udjel u iznosu 3.200.000,- DEM na društvo Badel-Bobita. Badel-Bobita se obvezala u roku 90 dana vratiti Društvu 1.179.121,- DEM. Društvo Badel 1862 BIH d.o.o. može nastaviti koristiti ime Badel dok traje ugovor o licencnoj proizvodnji. Društvo može ponovno postati član društva Badela 1862 BIH d.o.o. s osnivačkim ulogom od 50,0% i to samo do konca 2000.

Na temelju odluke nadzornog odbora Društva od 6. prosinca 2000. zaključen je, 19. prosinca 2000., dodatak ugovoru o istupanju i prijenosu udjela prema kojem Društvo istupa iz društva Badel 1862 BIH, te svoj dio temeljnog kapitala u iznosu 4.000,- DEM ili 40,0% zajedno sa svim pravima koja iz toga proistječu, prenosi na društvo Badel-Bobita. S obzirom da se odredbama članka 6. ugovora o istupu utvrdilo da je Društvo uplatilo za povećanje temeljnog kapitala 1.179.121,47 DEM, a da vrijednost u opremi nije uložena, Društvu je vraćen uloženi novčani iznos.

6. OCJENA PROVEDBE POSTUPAKA PRETVORBE I PRIVATIZACIJE

Obavljena je revizija pretvorbe i privatizacije društvenog poduzeća Badel 1862 d.o.o., Zagreb.

Revizijom su obuhvaćeni dokumenti, odluke, poslovne knjige, ugovori i akti na temelju kojih je obavljena pretvorba i privatizacija radi provjere jesu li pretvorba i privatizacija provedene u skladu s odredbama Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, Zakona o privatizaciji i drugih posebnih propisa.

Postupci revizije pretvorbe i privatizacije provedeni su u skladu s revizijskim standardima Međunarodne organizacije vrhovnih revizijskih institucija - INTOSAI.

6.1. Ocjena postupka pretvorbe

Postupak pretvorbe društvenog poduzeća Badel 1862 d.o.o. obavljen je u skladu s odredbama Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, osim što:

- Elaborat o procijenjenoj vrijednosti ne sadrži procjenu vrijednosti nekretnine koja se odnosi na građevinsko zemljište u Rijeci. Uvidom u zemljišno knjižni izvadak broj 341, k.o. Škrljevo od 4. studenoga 1993. i Rješenje Općinskog suda u Rijeci, broj Z 3293/73 od 2. listopada 1973., utvrđeno je da se radi o pašnjaku i građevinskom zemljištu, ukupne površine 8 502 m². Iz dokumenata nije razvidno koji dio površine se odnosi na građevinsko zemljište. Cjelokupna nekretnina nije evidentirana u poslovnim knjigama.

Kod procjene vrijednosti nekretnina na z.k. ul. broj 420 k.o. Potočani k.č. broj 1354/2 uzeta je površina od 549 m² umjesto 549 hvati, te je iz tog razloga procijenjena vrijednost navedene nekretnine i procijenjena vrijednost Poduzeća manja za 28.440,- DEM.

- Razvojni program Poduzeća ne sadrži neke od podataka određenih Uputama za provedbu članka 11. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, odnosno organizacijska i razvojna rješenja, ocjenu izvodljivosti, rješenja za zaštitu čovjekove okoline i financijske pokazatelje.

6.2. Ocjena postupka privatizacije

Postupci privatizacije nisu obavljani u skladu sa zakonskim odredbama. Revizijom su utvrđene sljedeće nepravilnosti:

- U razdoblju od 12. svibnja 1994. do 29. lipnja 1999., Društvo je za 696 zaposlenika kreditiralo kupnju dionica u ukupnom iznosu 23.741.466,18 kn, što nije u skladu s odredbama članka 8. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća. Kreditiranje je obavljeno na način da je Društvo umjesto zaposlenika, otplaćivalo kredit Zagrebačkoj banci s kojom su zaposlenici zaključili ugovore o kreditu 9. ožujka 1994. Za otplatu duga prema Društvu, sa zaposlenicima su zaključeni ugovori o kreditu 2. svibnja 1995. kojima je određeno da će se konačan obračun kredita obaviti 15. lipnja 1999. prema kamatnoj stopi poslovne banke u sjedištu Društva. Konačan obračun sastavljen je 25. veljače 2000. ili osam mjeseci nakon ugovorenog roka. Iznos duga zaposlenika prema Društvu ne sadrži obračunanu kamatu. Ni nakon obračuna, zaposlenici nisu počeli vraćati kredit, već su u rujnu 2001. potpisali sporazum, kojim je određeno da će za iznos duga prenijeti dionice na Društvo.

- Fond je prodaju 170 057 dionica po nominalnoj vrijednosti u iznosu 17.005.700,- DEM objavio u listopadu 1996. Ponudu su podnijela dva ponuditelja, oba nudeći istu cijenu u iznosu 17.005.700,- DEM. Fond nije izabrao povoljnijeg koji je nudio kraći otplatni rok i za 21,0% veći iznos za uplatu prvog obroka. Upravni odbor Fonda u siječnju 1997. donio je mišljenje da se izabere ponuditelj Frane Matulić kao zajednički ponuditelj jedne pravne i sedam fizičkih osoba. To je mišljenje putem Ministarstva privatizacije dostavljeno Vladi Republike Hrvatske, koja je 30. siječnja 1997. donijela odluku o izboru predloženog ponuditelja. Ugovor o prodaji 170 057 dionica u iznosu 17.005.700,- DEM zaključen je 18. veljače 1997., a na temelju ugovora o zajedničkoj kupnji kojim je određeno da će kupci: pravna osoba Badel-Bobita kupiti 50,0% dionica, a sedam menadžera Društva preostalih 50,0%. Zaključivanjem izmjena ugovora o zajedničkoj kupnji, kao i ugovora o prodaji otplaćenih i prijenosu neotplaćenih dionica u razdoblju od 19. veljače 1997. do 8 srpnja 1998. između ugovornih strana, Badel-Bobita je stekla 166 768 dionica čime je postala vlasnikom 22,2% temeljnog kapitala. Fond je 30. rujna 1998. donio odluku o raskidu ugovora, a nakon izvješća Fonda, jednaku odluku donijela je i Vlada Republike Hrvatske.

U doba donošenja odluke Vlade Republike Hrvatske od 19. studenoga 1998. o raskidu ugovora o prodaji 170 057 dionica, kupci nisu otplatili 115 639 dionica. S njima je raspolagao Fond iako su, prema knjizi dionica još uvijek dionice bile upisane na društvo Badel-Bobita. Kako Društvo nije izvršilo upis dionica na ime Fonda, Fond je podnio Trgovačkom sudu tužbu protiv Društva i kupaca 12. studenoga 1998., sa zahtjevom da se poništi ugovor o prodaji 170 057 dionica. Tužba je odbijena, a nakon žalbe Fonda, Visoki Trgovački sud je 18. siječnja 2000. vratio predmet Trgovačkom sudu na ponovno rješavanje.

U razdoblju od 12. listopada 1999. do 7. siječnja 2000., Fond je u skladu sa Zakonom o privatizaciji i Zakonom o privatizacijskim investicijskim fondovima, bez naknade prenio na PIF Expandia 150 302 dionice, iako od tih dionica na 115 639 dionica nije imao vlasništvo.

Društvo Badel-Bobita na koje su bile upisane dionice, dalo je 5. siječnja 2000. nalog da se 150 302 dionice prenesu na Fond. Fond je izvršio prijenos dionica na PIF Expandia na temelju dva ugovora. Upravni odbor Fonda nije donio odluku o prijenosu dionica na PIF Expandia, što nije u skladu s odredbom članka 7. Zakona o izmjenama i dopunama Hrvatskom fondu za privatizaciju, kojom je određeno da Upravni odbor ima nadležnost da nadgleda poslovanje i upravljanje imovinom, te u vezi s navedenim donosi odluke.

Zagrebačke burze vrijednosnicama, Badel-Bobiti 150 302 dionice, od čega su 32 933 prodane po cijeni 58,50 kn a 117 369 po 59,00 kn po dionici. Raskidom ugovora o prodaji dionica, u doba kada je o njihovu vlasništvu odlučivao Visoki trgovački sud, Fond je 115 639 dionica čija je nominalna, ali i ugovorom određena prodajna cijena iznosila 100,- DEM po dionici odnosno ukupno 11.563.900,- DEM, bez naknade, dodijelio PIF Expandia, koji ih je prodao Badel-Bobiti po 59,00 kn ili za 6.822.701,00 kn.

- U razdoblju od 1. lipnja 1994. do 21. siječnja 1997. Društvo je steklo 113 390 vlastitih dionica, što čini 15,06% temeljnog kapitala. Prema knjizi dionica, 79 624 dionice, što iznosi 10,59% temeljnog kapitala kupljene su od Croatia banke, 29 766 dionica od zaposlenika, a 4 000 od HMO. Dionice su od Croatia banke kupljene putem dva kredita po godišnjoj kamatnoj stopi od 18,0%. Odredbama članka 233. Zakona o trgovačkim društvima, određeno je između ostaloga da društvo može stjecati vlastite dionice u slučaju teške štete koja predstoji i ako ih treba ponuditi da ih steknu zaposleni u društvu ili povezanom društvu. Nominalni iznos vlastitih dionica u tim slučajevima ne može prijeći 10,0% temeljnog kapitala.

- Osim po navedenim ugovorima, Badel-Bobita je stekla dionice Društva i kupnjom dionica od drugih, te je uvidom u knjigu dionica, utvrđeno da na dan 24. svibnja 1999. posjeduje 265 842 dionice ili 35,35% temeljnog kapitala, a na dan 4. travnja 2000. posjeduje 329 196 dionica ili 43,77% temeljnog kapitala. Badel-Bobita nije obavijestila Društvo i Komisiju za vrijednosne papire da broj glasova u glavnoj skupštini prelazi 1/3 ukupnog broja glasova, a izdavatelj nije objavio u dnevnom tisku da je Badel-Bobita stjecatelj dionica s brojem glasova preko 1/3. Prema odredbi članka 3. Zakona o postupku preuzimanja dioničkih društava, pravna ili fizička osoba koja stekne dionice jednog izdavatelja i time prijeđe 25,0% od ukupnog broja glasova u glavnoj skupštini, obvezna je odmah obavijestiti Komisiju za vrijednosne papire, te u roku sedam dana objaviti ponudu za preuzimanje društva. Prema odredbama članaka 74. i 76. Zakona o izdavanju i prometu vrijednosnim papirima, kada fizička ili pravna osoba pribavi glasačka prava, a time broj glasova kojima raspolaže nadmaši 10%, 20%, 1/3, 50%, 2/3, ili 75% dužna je obavijestiti izdavatelja i Komisiju za vrijednosne papire u roku sedam dana, dok izdavatelj mora obavijest objaviti u dnevnom tisku.

- Uvidom u dokumentaciju Fonda utvrđeno je da za 1993., 1994. i 1996. Društvo nije platilo dividendu u iznosu 6.507.266,04 kn, što s kamatama u kolovozu 1998. iznosi 9.254.712,41 kn. Za isto razdoblje prema knjigovodstvenim podacima Društva nepodmirena dividenda bez kamate iznosi 4.393.688,00 kn. U tijeku je usklađenje iznosa na ime nepodmirene dividende između Društva i Fonda. U svibnju 1998. Fond je prvi put uputio Društvu poziv da podmiri obvezu, iako je na sjednicama skupštine imao svog predstavnika.

Odredbama članaka 20. i 35. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, te članaka 11. i 12. Zakona o privatizaciji, određeno je da je društvo obvezno u roku sedam dana po odluci skupštine o isplati dividende, prenijeti dividendu Fondu. Sredstva ostvarena iz dividende, prihod su državnog proračuna ili ih Fond može ulagati u društvo. Društvo i Fond nisu postupili u skladu s navedenim odredbama.

S obzirom da je Društvo u razdoblju od 1993. do 1999. poslovalo s dobiti, a da je za 1999. ostvarilo gubitak koji je do konca 2000. pokriven samo manjim dijelom, te s obzirom da Društvo u vrijeme revizije posjeduje 266 564 vlastitih dionica, što čini 35,44% temeljnog kapitala, ocjenjuje se da ciljevi privatizacije određeni člankom 1. Zakona o privatizaciji, nisu u cijelosti ispunjeni.

7. OČITOVANJE ZAKONSKOG PREDSTAVNIKA PRAVNE OSOBE

Očitovanje na Izvješće o reviziji pretvorbe i privatizacije dostavila je Uprava Društva Badela 1862 d.d., 7. veljače 2002.

U očitovanju se navodi da će Društvo obaviti potrebne radnje u svrhu procjene zemljišta u Rijeci upisanog u z.k. ul. broj 341 k.o. Škrljevo, te predmetnu nekretninu uključiti u imovinu. Također navode da je do pogreške pri procjeni nekretnine na k.č. broj 1354/2 upisane u z.k. ul. broj 420 k.o. Potočani, došlo nenamjerno, te da manje procijenjena vrijednost za 28.440,- DEM nema značajnijeg utjecaja na ocjenu pravilnosti i zakonitosti ukupne procjene vrijednosti Društva.

Nadalje Društvo navodi da će u svrhu ispunjavanja ciljeva propisanih odredbama članka 1. Zakona o privatizaciji, primjeniti prodaju vlastitih dionica zaposlenicima putem ESOP Programa. U postupku je određivanje uvjeta po kojima će zaposlenici stjecati dionice iz portfelja Društva. Provedbom ESOP Programa potvrditi će se opredjeljenost Društva za koncept radničkog dioničarstva. U svojoj razvojnoj orijentaciji do 2005. Društvo planira u svoju djelatnost uvesti nove programe (mineralne vode, sokove, ocat), te se intenzivno baviti programom vina kao važnim proizvodom hrvatske ponude. Za realizaciju novih programa predviđena su ulaganja u iznosu 250.000.000,00 kn. Najveći dio sredstava osigurati će se prodajom dijela postojeće imovine (građevinsko zemljište u centru Grada Zagreba), dok će drugi dio biti pokriven iz amortizacije i dobiti iz redovnog poslovanja.

Prema odredbama članka 7. stavak 3. Zakona o državnoj reviziji (Narodne novine 70/93, 48/95, 105/99 i 44/01) na ovo Izvješće zakonski predstavnik može staviti prigovor u roku od 8 dana od dana njegova primitka.

O prigovoru odlučuje glavni državni revizor.

Prigovor se dostavlja Državnom uredu za reviziju, Zagreb, Tkalčićeva 19.

U reviziji sudjelovali:

Niko Rimac, dipl. oec.

Andrea Zdilar, dipl. oec.

Ovlašteni državni revizori:

Marija Zuber, dipl. oec.

Neven Šprlje, dipl. oec.

Izvješće uručeno dana: _____

Primitak potvrđuje: _____

(žig i potpis)